

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών 1
- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τον καθορισμό του τρόπου εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις θαλάσσιες μεταφορές 4
- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4057/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τις αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων κατά τις θαλάσσιες μεταφορές 14
- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4058/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την ανάληψη συντονισμένων ενεργειών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ελεύθερη πρόσβαση στις υπερωκεάνειες μεταφορές φορτίων 21
- ★ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4059/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 σχετικά με τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης σε σχέδια έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών 24

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1986

για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

το σχέδιο κανονισμού που υποβλήθηκε από την Επιτροπή,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών προβλέπεται από το άρθρο 3 της συνθήκης σαν ένας από τους τομείς δράσης της Κοινότητας·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 61 της συνθήκης, η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών πρέπει να διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου περί μεταφορών·

ότι η εφαρμογή της αρχής αυτής στην Κοινότητα αποτελεί επίσης αναγκαία προϋπόθεση για την αποτελεσματική επιδίωξη σε σχέση με τις τρίτες χώρες μιας πολιτικής που να αποσκοπεί στη διατήρηση της συνεχούς εφαρμογής των εμπορικών αρχών στις θαλάσσιες μεταφορές·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 954/79 του Συμβουλίου ⁽³⁾ διατηρεί, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο των ναυτιλιακών διασκέψεων (conferences), την ανταγωνιστική πρόσβαση στο μέρος εκείνο των τακτικών θαλάσσιων μεταφορών φορτίων που δεν καλύπτεται από δεσμεύσεις προς τις εθνικές ναυτιλιακές εταιρείες τακτικών γραμμών των τρίτων χωρών βάσει της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τον Κώδικα Συμπεριφοράς των Ναυτιλιακών Διασκέψεων Τακτικών Γραμμών, όταν αυτός θα επικυρωθεί από τα κράτη μέλη·

ότι, δεδομένου ότι ο κώδικας συμπεριφοράς δεν έχει ακόμη κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη καθώς και ότι ορισμένες τρίτες χώρες δεν φαίνονται πρόθυμες να τον κυρώσουν, ο

κώδικας δεν εφαρμόζεται ακόμη στο σύνολο των κοινοτικών μεταφορών και ούτε φαίνεται πιθανή η εφαρμογή του στο μέλλον σε ορισμένες από αυτές·

ότι ο κώδικας συμπεριφοράς εφαρμόζεται μόνο στις ναυτιλιακές διασκέψεις τακτικών γραμμών και στα φορτία που μεταφέρονται από τα μέλη τους και όχι σε ανεξάρτητες ναυτιλιακές εταιρείες τακτικών γραμμών ούτε σε εταιρείες που πραγματοποιούν θαλάσσιες μεταφορές στον τομέα των χύδην φορτίων ή των μη προγραμματισμένων δρομολογίων (tramp), όπου η Κοινότητα έχει σαν σκοπό τη διατήρηση ενός καθεστώτος ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού·

ότι η Κοινότητα προσυπογράφει εξ ολοκλήρου το ψήφισμα αριθ. 2 της Συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για τον Κώδικα Συμπεριφοράς των Ναυτιλιακών Διασκέψεων Τακτικών Γραμμών, ο οποίος αναφέρει ότι για την αρμονική ανάπτυξη των τακτικών ναυτιλιακών γραμμών, δεν πρέπει να εμποδίζεται η λειτουργία των γραμμών που δεν συμμετέχουν στη διάσκεψη, εφόσον προσχωρούν στην αρχή του θεμιτού ανταγωνισμού σε εμπορική βάση·

ότι τα κράτη μέλη επιβεβαιώνουν την προσήλωσή τους στην αρχή ότι το ελεύθερο ανταγωνιστικό περιβάλλον αποτελεί σημαντικό παράγοντα στις μεταφορές ξηρών και υγρών φορτίων και είναι πεπεισμένα ότι η εισαγωγή του επιμερισμού φορτίων στις μεταφορές αυτές θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στα εμπορικά συμφέροντα όλων των χωρών, αυξάνοντας σημαντικά το κόστος των μεταφορών·

ότι οι πλοιοκτήτες της Κοινότητας αντιμετωπίζουν ολοένα περισσότερους περιορισμούς, που επιβάλλονται από τις τρίτες χώρες, επί της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών προς όφελος φορτωτών εγκατεστημένων στη χώρα τους, σε άλλα κράτη μέλη ή στις οικείες τρίτες χώρες, και που μπορούν να έχουν επιζήμια αποτελέσματα για το σύνολο των κοινοτικών μεταφορών·

ότι ορισμένοι από τους προαναφερθέντες περιορισμούς είναι ενσωματωμένοι σε διμερείς συμφωνίες μεταξύ τρίτων χωρών και ορισμένων κρατών μελών, ενώ άλλοι περιορισμοί εμφανίζονται σε παρόμοιες διατάξεις κατά τη νομοθετική ή τη διοικητική πρακτική ορισμένων κρατών μελών·

ότι, συνεπώς, η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών θα πρέπει στο εξής να εφαρμοστεί στις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 255 της 13. 10. 1986, σ. 169.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 172 της 2. 7. 1984, σ. 178.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 121 της 17. 5. 1979, σ. 1.

χωρών, προκειμένου να καταργηθούν προοδευτικά οι υπάρχοντες περιορισμοί και να εμποδισθεί η εισαγωγή νέων περιορισμών·

ότι η δομή της κοινοτικής ναυτιλίας είναι τέτοιας φύσεως, ώστε να παρίσταται ενδεδειγμένο να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού και στους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι εκτός της Κοινότητας καθώς και στις ναυτιλιακές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες εκτός της κοινότητας και ελέγχονται από υπηκόους κράτους μέλους, αν τα πλοία τους είναι νηολογημένα σ' αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του·

ότι πρέπει να προβλέπεται εύλογη μεταβατική περίοδος, ανάλογα με τον τύπο μεταφοράς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών ισχύει για υπηκόους των κρατών μελών εγκατεστημένους σε κράτος μέλος της Κοινότητας εκτός από το κράτος του αποδέκτη των υπηρεσιών.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται και σε υπηκόους κρατών μελών εγκατεστημένους εκτός Κοινότητας και σε ναυτιλιακές εταιρείες εγκατεστημένες εκτός Κοινότητας και ελεγχόμενες από υπηκόους κράτους μέλους, εάν τα πλοία τους έχουν νηολογηθεί σ' αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 55 ως 58 και 62 της συνθήκης ισχύουν επί των θεμάτων που καλύπτει ο παρών κανονισμός.

4. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, ως «πηρεσίες θαλασσιών μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών», εφόσον παρέχονται κανονικά έναντι αμοιβής, νοούνται οι εξής:

α) *ενδοκοινοτικές θαλάσσιες μεταφορές:*

οι θαλάσσιες μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων από οποιοδήποτε λιμάνι κράτους μέλους σε οποιοδήποτε λιμάνι ή εγκαταστάσεις off-shore άλλου κράτους μέλους·

β) *μεταφορές προς ή από τρίτες χώρες:*

οι θαλάσσιες μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων, μεταξύ των λιμανιών κράτους μέλους και των λιμανιών ή εγκαταστάσεων off-shore τρίτης χώρας.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1, οι μονομερείς εθνικοί περιορισμοί που ισχύουν πριν από την 1η Ιουλίου 1986, όσον αφορά τη μεταφορά ορισμένων εμπορευμάτων, η οποία ανατίθεται εν όλω ή εν μέρει σε πλοία που φέρουν την εθνική

σημαία, θα καταργηθούν σταδιακά το αργότερο σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- μεταφορές μεταξύ κρατών μελών με πλοία που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους: 31 Δεκεμβρίου 1989
- μεταφορές μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών με πλοία που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους: 31 Δεκεμβρίου 1991
- μεταφορές μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών με άλλα πλοία: 1 Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 3

Οι διακανονισμοί για καταμερισμό φορτίων οι οποίοι περιλαμβάνονται στις υπάρχουσες διμερείς συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών θα καταργηθούν ή θ' αναπροσαρμοσθούν βάσει των διατάξεων του άρθρου 4.

Άρθρο 4

1. Οι ισχύοντες διακανονισμοί για καταμερισμό φορτίων που δεν θα καταργηθούν βάσει του άρθρου 3 προσαρμόζονται στην κοινοτική νομοθεσία. Συγκεκριμένα:

α) όσον αφορά τις μεταφορές που διέπονται από τον Κώδικα Συμπεριφοράς των Ναυτιλιακών Διασκέψεων Τακτικών Γραμμών (conférences) των Ηνωμένων Εθνών, τηρούνται ο κώδικας αυτός και οι βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 954/79 υποχρεώσεις των κρατών μελών·

β) όσον αφορά τις μεταφορές που δεν διέπονται από τον κώδικα συμπεριφοράς, οι διακανονισμοί θα αναπροσαρμοστούν το συντομότερο δυνατόν και πάντως πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, ώστε να προβλέπουν τη δίκαιη, ελεύθερη και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση όλων των υπηκόων της Κοινότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 1, στα μερίδια φορτίων που αναλογούν στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

2. Εθνικά μέτρα λαμβανόμενα βάσει της παραγράφου 1 κοινοποιούνται αμέσως στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή. Εφαρμόζεται εν προκειμένω η διαδικασία διαβουλεύσεων της απόφασης 77/587/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

3. Τα κράτη μέλη αναφέρουν στην Επιτροπή τη συντελούμενη πρόοδο κατά την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 στοιχείο β) προσαρμογή, αρχικά ανά εξάμηνο και στη συνέχεια ανά έτος.

4. Αν εμφανισθούν δυσχέρειες κατά την προσαρμογή των συμφωνιών προκειμένου να ανταποκρίνονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), τα σχετικά κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και το Συμβούλιο. Σε περιπτώσεις συμφωνιών ασυμβιβάστων προς την παράγραφο 1 στοιχείο β) και κατόπιν σχετικού αιτήματος του οικείου κράτους μέλους, το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

Άρθρο 5

1. Οι διακανονισμοί για καταμερισμό φορτίων σε οποιαδήποτε μελλοντική συμφωνία με τρίτες χώρες απαγορεύονται, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων όπου οι κοινοτικές

ναυτιλιακές εταιρείες τακτικών γραμμών δεν θα είχαν, σε αντίθετη περίπτωση, πραγματική δυνατότητα συμμετοχής στις μεταφορές προς και από τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι δυνατό να επιτραπεί η σύναψη τέτοιου διακανονισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6.

2. Στις περιπτώσεις που τρίτη χώρα επιχειρεί να επιβάλει στα κράτη μέλη διακανονισμούς για καταμερισμό υγρών ή στερεών χύδην φορτίων, το Συμβούλιο λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4058/86 για την ανάληψη συντονισμένων ενεργειών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ελεύθερη πρόσβαση στις υπερωκεάνειες μεταφορές φορτίων (1).

Άρθρο 6

1. Ένα κράτος μέλος του οποίου οι υπήκοοι ή οι ναυτιλιακές εταιρείες, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2, αντιμετωπίζουν ή διατρέχουν κίνδυνο να αντιμετωπίσουν κατάσταση κατά την οποία δεν θα έχουν πραγματική δυνατότητα να συμμετάσχουν στις μεταφορές προς και από συγκεκριμένη τρίτη χώρα, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει το ταχύτερο δυνατόν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

2. Το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία τα αναγκαία μέτρα, περιλαμβανομένης, στην περίπτωση του άρθρου 5 παράγραφος 1, και της διαπραγμάτευσης και σύναψης διακανονισμών για καταμερισμό φορτίων.

3. Εάν το Συμβούλιο δεν προβεί στις αναγκαίες ενέργειες εντός εξαμήνου από την ενημέρωσή του εκ μέρους ενός κράτους μέλους βάσει της παραγράφου 1, το εν λόγω κράτος μέλος δικαιούται να λάβει οποιοδήποτε κατάλληλο προσωρινό μέτρο για να διατηρήσει πραγματική δυνατότητα συμμετοχής στις μεταφορές βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1.

4. Κάθε μέτρο λαμβανόμενο βάσει της παραγράφου 3 πρέπει να εναρμονίζεται προς το κοινοτικό δίκαιο και να επιτρέπει στους υπηκόους ή τις ναυτιλιακές εταιρείες της Κοινότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2, τη δίκαιη, ελεύθερη και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στα σχετικά μερίδια φορτίων.

5. Εθνικά μέτρα λαμβανόμενα βάσει της παραγράφου 3 κοινοποιούνται αμέσως στα κράτη μέλη και την Επιτροπή και εφαρμόζεται η διαδικασία διαβουλεύσεων της απόφασης 77/587/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

Άρθρο 7

Το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης, μπορεί να επεκτείνει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού σε υπηκόους τρίτης χώρας που παρέχουν υπηρεσίες θαλασσιών μεταφορών και είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

Άρθρο 8

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της συνθήκης σχετικά με το δικαίωμα εγκατάστασης, ο παρέχων υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών μπορεί, για την παροχή τους, να ασκήσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος μέλος όπου παρέχει τις υπηρεσίες του υπό τους ίδιους όρους που επιβάλει το κράτος αυτό στους υπηκόους του.

Άρθρο 9

Εφόσον χρόνο δεν έχουν καταργηθεί οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τους περιορισμούς αυτούς ανεξαρτήτως ιθαγένειας ή διαμονής, σε όλα τα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφοι 1 και 2.

Άρθρο 10

Προτού θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη διαβουλεύονται με την Επιτροπή και της κοινοποιούν κάθε μέτρο θεσπιζόμενο κατ' αυτόν τον τρόπο.

Άρθρο 11

Το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, αναθεωρεί τον παρόντα κανονισμό πριν την 1η Ιανουαρίου 1995.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
G. SHAW

(1) Βλέπε σ. 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4056/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1986

για τον καθορισμό του τρόπου εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις θαλάσσιες μεταφορές

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2 και το άρθρο 87,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι κανόνες ανταγωνισμού αποτελούν μέρος των γενικών διατάξεων της συνθήκης που εφαρμόζεται και στις θαλάσσιες μεταφορές· ότι ο τρόπος εφαρμογής τους περιέχεται στο κεφάλαιο της συνθήκης το οποίο θεσπίζει τους κανόνες ανταγωνισμού ή πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο αυτό·

ότι δυνάμει του κανονισμού αριθ. 141 του Συμβουλίου ⁽³⁾ ο κανονισμός αριθ. 17 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ δεν εφαρμόζεται στις μεταφορές, ενώ ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ εφαρμόζεται μόνο στις χερσαίες μεταφορές· ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν διαθέτει προς το παρόν τα μέσα να εξετάσει απευθείας τις περιπτώσεις εικαζόμενης παράβασης των άρθρων 85 και 86 στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών· ότι δεν διαθέτει ούτε ίδιες εξουσίες λήψης αποφάσεων και επιβολής των κυρώσεων που είναι αναγκαίες προκειμένου να διασφαλίζει η ίδια την παύση των παραβάσεων τις οποίες διαπιστώνει·

ότι, λόγω της κατάστασης αυτής, καθίσταται αναγκαία η θέσπιση κανονισμού εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στις θαλάσσιες μεταφορές· ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 954/79 του Συμβουλίου της 15ης Μαΐου 1979 για την κύρωση από τα κράτη μέλη ή των προσχώρησή τους στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με Κώδικα Συμπεριφοράς των Ναυτιλιακών Διασκέψεων (conférences) ⁽⁶⁾ θα έχει σαν αποτέλεσμα την εφαρμογή του κώδικα συμπεριφοράς σε ένα μεγάλο αριθμό διασκέψεων που παρέχουν υπηρεσίες μέσα στην Κοινότητα· ότι ο κανονισμός για την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού στις θαλάσσιες μεταφορές, που προβλέπεται από την τελευταία αιτιολογία του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 954/79, θα πρέπει να λάβει υπόψη την έκδοση του κώδικα· ότι, όσον αφορά κυρίως τις διασκέψεις που υπάγονται στον κώδικα συμπεριφοράς, ο κανονισμός θα πρέπει, ενδεχομένως, να τον συμπληρώσει ή να τον αποσαφηνίσει·

ότι φαίνεται προτιμότερο να εξαιρεθεί από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ο τομέας των μεταφορών με ελεύθερα φορτηγά (tramp) πλοία· ότι τα τιμολόγια των υπηρεσιών αυτών είναι οπωσδήποτε ελεύθερα διαπραγματεύσιμα κατά περίπτωση ανάλογα με τις συνθήκες προσφοράς και ζήτησης·

ότι ο παρών κανονισμός πρέπει να λάβει υπόψη αφενός την ανάγκη της θέσπισης κανόνων εφαρμογής χάρη στους οποίους η Επιτροπή θα μπορεί να αποτρέψει αποτελεσματικά τη νόθευση των συνθηκών ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, και αφετέρου την ανάγκη να αποφευχθεί η υπερβολική νομοθετική ρύθμιση του τομέα·

ότι ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθορίζει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες των θαλασσιών μεταφορών· ότι το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών μπορεί να επηρεαστεί όταν συμπράξεις ή καταχρηστικές πρακτικές ισχύουν για τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές, περιλαμβανομένων και των ενδοκοινοτικών μεταφορών, από ή προς λιμένες της Κοινότητας· ότι παρόμοιες συμπράξεις ή καταχρηστικές πρακτικές είναι δυνατό να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό τόσο μεταξύ των λιμένων διαφόρων κρατών μελών, τροποποιώντας τις περιοχές προσελκύσεως των λιμένων αυτών, όσο και μεταξύ των δραστηριοτήτων που εκτελούνται στις εν λόγω περιοχές προσέλευσης, αλλά και να διαταράζουν να ρεύματα των συναλλαγών στο εσωτερικό της κοινής αγοράς·

ότι ορισμένες μορφές συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών τεχνικού χαρακτήρα είναι δυνατό να εξαιρεθούν από την απαγόρευση συμπράξεων, διότι κατά γενικό κανόνα δεν περιορίζουν τον ανταγωνισμό·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί εξαίρεση για την κατηγορία των ναυτιλιακών διασκέψεων· ότι πράγματι αυτές οι διασκέψεις διαδραματίζουν σταθεροποιητικό ρόλο χάρη στον οποίο εξασφαλίζονται υπηρεσίες που εμπνέουν εμπιστοσύνη στους φορτωτές· ότι συμβάλλουν γενικά στην εξασφάλιση προσφοράς τακτικών, επαρκών και αποτελεσματικών υπηρεσιών θαλασσιών μεταφορών, και μάλιστα λαμβάνοντας εύλογα υπόψη τα συμφέροντα των χρηστών· όταν τα αποτελέσματα αυτά δεν είναι, δυνατόν να επιτευχθούν χωρίς τη συνεργασία την οποία αναπτύσσουν οι ναυτιλιακές εταιρείες που μετέχουν στις εν λόγω διασκέψεις στον τομέα των ναύλων και, κατά περίπτωση, της προσφοράς μεταφορικής ικανότητας ή της κατανομής των προς μεταφορά φορτίων και των εσόδων· ότι συχνότατα οι διασκέψεις υπόκεινται σε πραγματικό ανταγωνισμό τόσο εκ μέρους των τακτικών γραμμών εκτός διασκέψεων όσο και σε ορισμένες περιπτώσεις εκ μέρους των μεταφορών με ελεύθερα φορτηγά πλοία και άλλων τρόπων μεταφοράς· ότι επιπλέον η κινητικότητα των εμπορικών στόλων η οποία διέπει τη διάρθρωση της προσφοράς στον τομέα των γραμμών των θαλασσιών μεταφορών ασκεί διαρκή ανταγωνιστική πίεση στις διασκέψεις, οι οποίες κατά κανόνα δεν έχουν δυνατότητα εξάλειψης του ανταγωνισμού σε σημαντικό μέρος των εν λόγω γραμμών θαλασσιών μεταφορών·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 172 της 2. 7. 1984, σ. 178· ΕΕ αριθ. C 255 της 13. 10. 1986, σ. 169.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 77 της 21. 3. 1983, σ. 13· ΕΕ αριθ. C 344 της 31. 12. 1985, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 124 της 28. 11. 1962, σ. 2751/62.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1952, σ. 204/62.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 175 της 23. 7. 1968, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 121 της 17. 5. 1979, σ. 1.

ότι προκειμένου, εντούτοις, να προλαμβάνονται πρακτικές ασυμβίβαστες με τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, εκ μέρους των ναυτιλιακών διασκέψεων, πρέπει η εξαίρεση αυτή να συνοδεύεται από ορισμένους όρους και υποχρεώσεις:

ότι οι όροι που προβλέπονται πρέπει να έχουν σαν στόχο να εμποδίζουν την εκ μέρους των διασκέψεων εφαρμογή περιορισμών του ανταγωνισμού μη απαραίτητων για την επίτευξη των στόχων οι οποίοι δικαιολογούν τη χορήγηση της εξαίρεσης: ότι προς το σκοπό αυτόν οι διασκέψεις δεν πρέπει, για ομοειδείς μεταφορές, να διαφοροποιούν τις τιμές και τους όρους μεταφοράς αποκλειστικά και μόνο λόγω χώρας προελεύσεως ή προορισμού των προϊόντων που μεταφέρονται και να προκαλούν με τον τρόπο αυτό στο εσωτερικό της Κοινότητας εκτροπές του εμπορίου ικανές να παραβιάσουν ορισμένους λιμένες, φορτωτές, μεταφορείς ή παρέχοντες βοήθητικές εργασίες στον τομέα των μεταφορών: ότι πρέπει επίσης να μη γίνονται δεκτοί διακανονισμοί πίστης (loyalty arrangements) παρά μόνον όταν καταρτίζονται με τρόπο που δεν περιορίζει μονομερώς την ελευθερία των χρηστών και κατά συνέπεια τον ανταγωνισμό στον τομέα των μεταφορών και αυτό με την επιφύλαξη του δικαιώματος της διάσκεψης να επιβάλλει κυρώσεις σε όσους αθετούν καταχρηστικά την υποχρέωση πίστης η οποία αποτελεί το αντάλλαγμα των επιστροφών, μειωμένων ναύλων ή προμηθειών που τους παρέχονται από τη διάσκεψη: ότι οι χρήστες πρέπει να μπορούν να επιλέγουν ελεύθερα τις επιχειρήσεις στις οποίες προσφεύγουν για την πραγματοποίηση χερσαίων μεταφορών ή υπηρεσιών αποβάθρας, οι οποίες δεν καλύπτονται από το ναύλο ή τις επιβαρύνσεις που έχουν συμφωνηθεί με το μεταφορέα:

ότι η παραχώρηση της εξαίρεσης πρέπει επίσης να συνοδεύεται από ορισμένες υποχρεώσεις: ότι οι χρήστες, εν προκειμένω, πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν γνώση ανά πάσα στιγμή των τιμών και όρων μεταφοράς που εφαρμόζονται από τα μέλη της διάσκεψης, δεδομένου ότι στον τομέα των χερσαίων μεταφορών που οργανώνονται από τους θαλάσσιους μεταφορείς αυτοί οι τελευταίοι υπάγονται στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68:

ότι πρέπει να προβλεφθεί η άμεση ανακοίνωση στην Επιτροπή των διαιτητικών αποφάσεων ή συστάσεων των μεσολαβητών τις οποίες αποδέχονται τα μέρη, κατά τρόπο ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να επαληθεύει ότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν απαλλάσσουν τις διασκέψεις από τους όρους και υποχρεώσεις που προβλέπονται από τον αναφερόμενο κανονισμό και ότι δεν αντιβαίνουν προς τις διατάξεις των άρθρων 85 και 86:

ότι οι διαβουλεύσεις που διεξάγονται μεταξύ χρηστών ή των ενώσεών τους αφενός και διασκέψεων αφετέρου, είναι δυνατό να εξασφαλίζουν αποτελεσματικότερη λειτουργία των γραμμών των θαλασσίων μεταφορών λαμβάνοντας υπόψη με καλύτερο τρόπο τις ανάγκες των χρηστών: ότι κατά συνέπεια πρέπει να εξαιρεθούν ορισμένες από τις συμπράξεις που θα προέκυπταν από τις διαβουλεύσεις αυτές:

ότι δεν είναι δυνατό να παραχωρηθεί εξαίρεση όταν δεν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 85 παράγραφος 3: ότι η Επιτροπή κατά συνέπεια πρέπει να έχει την ευχέρεια να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα στην περίπτωση που αποκαλύπτεται ότι συμπράξη η οποία εξαιρείται έχει, εξαιτίας ειδικών περιστάσεων, ορισμένα αποτελέσματα ασυμβίβαστα προς το άρθρο 85 παράγραφος 3: ότι λόγω του ειδικού ρόλου των ναυτιλιακών διασκέψεων στον τομέα των τακτικών γραμμών των θαλασσίων μεταφορών, οι αντιδράσεις της Επιτροπής οφείλουν να κλιμακώνονται προοδευτικά και κατ' αναλογία: ότι πρέπει, ως εκ τούτου, η Επιτροπή να έχει την ευχέρεια να απευθύνει κατ' αρχήν συστάσεις και κατόπιν να λαμβάνει αποφάσεις:

ότι η ακυρότητα των συμφωνιών ή αποφάσεων οι οποίες, επειδή εισάγουν διακρίσεις ή για άλλους λόγους, δεν υπάγονται στην εξαίρεση του άρθρου 85 παράγραφος 3, ακυρότητα που επέρχεται αυτοδικαίως σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 2, ισχύει μόνο για τα τμήματα της συμφωνίας τα οποία η απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 και δεν ισχύει για ολόκληρη γενικά τη συμφωνία παρά μόνον όταν τα τμήματα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμφωνίας: ότι συνεπώς η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη, σε περίπτωση που διαπιστώνει παράβαση της εξαίρεσεως κατά κατηγορία, να διευκρινίζει ποια είναι τα τμήματα της συμφωνίας τα οποία αντιβαίνουν στην απαγόρευση, και ως εκ τούτου είναι αυτοδικαίως άκυρα, ή να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους τα τμήματα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμφωνίας με αποτέλεσμα η συμφωνία να είναι άκυρη στο σύνολό της:

ότι, λόγω των χαρακτηριστικών των διεθνών θαλασσίων μεταφορών πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε ορισμένες συμπράξεις ή πρακτικές είναι δυνατό να οδηγήσει σε συγκρούσεις με τις νομοθεσίες και ρυθμίσεις ορισμένων τρίτων χωρών και να έχει επιζήμιες συνέπειες για σημαντικά εμπορικά και ναυτιλιακά συμφέροντα της Κοινότητας: ότι η Επιτροπή, μετά από εξουσιοδότηση του Συμβουλίου πρέπει να διεξάγει διαβουλεύσεις και ενδεχομένως διαπραγματεύσεις με τις χώρες αυτές για την επιδίωξη των στόχων της πολιτικής θαλασσίων μεταφορών της Κοινότητας:

ότι ο παρών κανονισμός πρέπει να προβλέπει τις διαδικασίες, τις εξουσίες λήψεως αποφάσεων και τις κυρώσεις, που είναι αναγκαίες προκειμένου να διασφαλισθεί η τήρηση των απαγορεύσεων που προβλέπονται στο άρθρο 85 παράγραφος 1 και στο άρθρο 86, καθώς και των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3:

ότι πρέπει εν προκειμένω να ληφθούν υπόψη οι σχετικές με διαδικαστικά θέματα διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68, που ισχύει για τις χερσαίες μεταφορές, και λαμβάνει υπόψη ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία αφορούν τις δραστηριότητες μεταφοράς στο σύνολό τους:

ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών των θαλασσίων μεταφορών, εναπόκειται κυρίως στις επιχειρήσεις να μεριμνούν ώστε οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές να είναι σύμφωνες με τους κανόνες ανταγωνισμού και ότι κατά συνέπεια δεν είναι αναγκαίο να τους επιβληθεί υποχρέωση κοινοποιήσεως των εν λόγω συμφωνιών κλπ. στην Επιτροπή:

ότι οι επιχειρήσεις μπορεί εντούτοις, σε ορισμένες περιπτώσεις, να θέλουν να έχουν τη διαβεβαίωση της Επιτροπής για το αν οι εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες διατάξεις: ότι πρέπει, εν προκειμένω, να προβλεφθεί απλουστευμένη διαδικασία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΜΗΜΑ I

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής του κανονισμού

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τον τρόπο εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις θαλάσσιες μεταφορές.

2. Εφαρμόζεται αποκλειστικά στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές από ή προς έναν ή περισσότερους κοινοτικούς λιμένες, εκτός από τις μεταφορές με ελεύθερα φορτηγά πλοία.

3. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «μεταφορές με ελεύθερα φορτηγά πλοία» (tramp), οι μεταφορές χύδην φορτίων ή χύδην φορτίων τοποθετημένων εντός συσκευασίας (break-bulk) με πλοίο ναυλωμένο εν όλω ή εν μέρει από έναν ή περισσότερους φορτωτές, επί τη βάσει ναύλωσης κατά ταξίδι ή χρονοναύλωσης, ή οποιασδήποτε άλλης μορφής σύμβασης για ταξίδια μη τακτικά προγραμματισμένα ή ταξίδια που δεν έχουν ανακοινωθεί, όταν οι ναύλοι αποτελούν αντικείμενο ελευθέρων διαπραγματεύσεων κατά περίπτωση και ανάλογα με τους όρους της προσφοράς και της ζήτησης·
- β) «ναυτιλιακή διάσκεψη» (conférence), ομάδα δύο τουλάχιστον μεταφορέων-εφοπλιστών που εκτελεί διεθνείς τακτικές εμπορευματικές μεταφορές σε συγκεκριμένη γραμμή ή συγκεκριμένες γραμμές μέσα σε καθορισμένα γεωγραφικά όρια και έχει συνάψει οποιασδήποτε μορφής συμφωνία ή διακανονισμό, στα πλαίσια του οποίου τα μέλη της ομάδας προβαίνουν από κοινού στην εκμετάλλευση της γραμμής ή των γραμμών με κοινούς ή ίσους τους ναύλους και κάθε άλλη προϋπόθεση που έχει σχέση με την παροχή των τακτικών αυτών υπηρεσιών·
- γ) «χρήστης», κάθε επιχείρηση (π.χ. φορτωτές, παραλήπτες, παραγγελιοδόχοι κλπ.) εφόσον έχει συνάψει ή έχει εκδηλώσει την πρόθεση να έλθει σε διακανονισμό συμβατικό ή άλλο για τη μεταφορά εμπορευμάτων, με ναυτιλιακή διάσκεψη ή με ναυτιλιακή εταιρεία ή με οποιαδήποτε ένωση φορτωτών·

Άρθρο 2

Συμφωνίες τεχνικού περιεχομένου

1. Η απαγόρευση την οποία επιτάσσει το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που έχουν ως μόνο αντικείμενο και αποτέλεσμα την εφαρμογή βελτιώσεων ή την τεχνική συνεργασία μέσω:

- α) της θέσπισης ή ομοιόμορφης εφαρμογής προδιαγραφών ή προτύπων για τα πλοία και άλλα μεταφορικά μέσα, το υλικό, την τροφοδοσία και τις μόνιμες εγκαταστάσεις·
- β) της ανταλλαγής ή από κοινού χρησιμοποίησης πλοίων, χώρου των πλοίων ή θέσεων εμπορευματοκιβωτίων (slots) και άλλων μεταφορικών μέσων, προσωπικού, υλικού ή μόνιμων εγκαταστάσεων για την εκμετάλλευση των μεταφορών·
- γ) της οργάνωσης και εκτέλεσης διαδοχικών ή συμπληρωματικών θαλάσσιων μεταφορών, καθώς και του καθορισμού και της εφαρμογής συνολικών τιμών και όρων γι' αυτές τις μεταφορές·
- δ) του συντονισμού των ωραρίων των μεταφορών σε διαδοχικά δρομολόγια·
- ε) της συγκέντρωσης μεμονωμένων αποστολών·

στ) της θέσπισης ή εφαρμογής ομοιόμορφων κανόνων σχετικά με τη δομή και τους όρους εφαρμογής των τιμολογίων μεταφοράς.

2. Η Επιτροπή, αν παραστεί ανάγκη, υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις για την τροποποίηση του πίνακα της παραγράφου 1.

Άρθρο 3

Εξαίρεση των συμφωνιών μεταξύ μεταφορέων με αντικείμενο την εκμετάλλευση τακτικών γραμμών θαλάσσιων μεταφορών

Εξαιρούνται από την απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 4 του παρόντος κανονισμού, οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές του συνόλου ή μέρους των μελών μιας ή περισσότερων ναυτιλιακών διασκέψεων που επιδιώκουν τον καθορισμό των ναύλων και όρων μεταφοράς καθώς και, ανάλογα με την περίπτωση, έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω στόχους:

- α) το συντονισμό των ωραρίων των πλοίων ή των ημερομηνιών ταξιδιών και προσέγγισής τους στους λιμένες·
- β) τον καθορισμό της συχνότητας των ταξιδιών ή της προσέγγισης σε λιμένες·
- γ) το συντονισμό ή την κατανομή των ταξιδιών και των εξυπηρετούμενων λιμένων μεταξύ των μελών της διάσκεψης·
- δ) τη ρύθμιση της μεταφορικής ικανότητας που προσφέρει κάθε μέλος·
- ε) την κατανομή του μεταφερομένου φορτίου ή των εσόδων μεταξύ των μελών.

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις παραχώρησης της εξαίρεσης

Η εξαίρεση που προβλέπεται στα άρθρα 3 και 6 παραχωρείται υπό την προϋπόθεση ότι η συμφωνία, η απόφαση ή η εναρμονισμένη πρακτική δεν προξενεί εντός της κοινής αγοράς ζημιά σε ορισμένους λιμένες, φορτωτές ή μεταφορείς λόγω της εφαρμογής, κατά τη μεταφορά των ίδιων εμπορευμάτων και στην περιοχή που καλύπτεται από τη συμφωνία, την απόφαση ή την εναρμονισμένη πρακτική, τιμολογίων και όρων μεταφοράς που διαφέρουν ανάλογα με τη χώρα καταγωγής ή προορισμού, ή τον λιμένα φόρτωσης ή εκφόρτωσης, αν αυτά τα τιμολόγια και αυτοί οι όροι δεν είναι δυνατό να δικαιολογηθούν από οικονομική αποψη.

Κάθε συμφωνία ή απόφαση ή, εάν μπορεί να διαχωριστεί, κάθε μέρος μιας τέτοιας συμφωνίας ή απόφασης, που είναι αντίθετη με την προηγούμενη παράγραφο είναι άκυρη αυτοδικαίως βάσει των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις που συνοδεύουν την εξαίρεση

Οι ακόλουθες υποχρεώσεις συνοδεύουν την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 3:

1. Διαβουλεύσεις

Διεξάγονται διαβουλεύσεις με σκοπό την αναζήτηση λύσεων για γενικότερα θέματα αρχής μεταξύ των χρηστών αφενός και των ναυτιλιακών διασκέψεων, αφετέρου, σχετικά με τους ναύλους, τους όρους και την ποιότητα των τακτικών γραμμών θαλασσιών μεταφορών.

Οι διαβουλεύσεις αυτές διεξάγονται οποτεδήποτε μετά από αίτηση οποιουδήποτε από τα προαναφερθέντα μέρη.

2. Διακανονισμοί πίστης (loyalty arrangements)

Οι ναυτιλιακές εταιρείες - μέλη μιας διάσκεψης δικαιούνται να προτείνουν στους χρήστες και να εφαρμόζουν διακανονισμούς πίστης, το είδος και το περιεχόμενο των οποίων καθορίζονται κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ της ναυτιλιακής διάσκεψης και των οργανώσεων των χρηστών. Οι συμφωνίες αυτές πρέπει να περιέχουν εγγυήσεις που θα ορίζουν ρητά τα δικαιώματα των χρηστών και των μελών της διάσκεψης. Ακολούθως κυρίως τους κανόνες των συμβάσεων ή οποιοδήποτε άλλο σύστημα αναγνωρισμένο από το νόμο.

Οι διακανονισμοί πίστης πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κάθε ναυτιλιακή διάσκεψη προσφέρει στους χρήστες μεταφορών είτε σύστημα άμεσων εκπτώσεων είτε δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτού του συστήματος και ενός συστήματος εκπτώσεων σε μεταγενέστερο στάδιο:

— στην περίπτωση του συστήματος άμεσων εκπτώσεων, κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καταγγέλει το διακανονισμό πίστης οποτεδήποτε και χωρίς καμιά κύρωση μέσα σε προθεσμία προειδοποίησης έξι μηνών. Εφόσον εκκρεμεί διαφορά ως προς την εφαρμογή του τιμολογίου της διάσκεψης, η προθεσμία αυτή περιορίζεται στους τρεις μήνες,

— στην περίπτωση συστήματος εκπτώσεων σε μεταγενέστερο στάδιο ούτε η περίοδος πίστης επί της οποίας υπολογίζεται η έκπτωση ούτε η αμέσως επόμενη περίοδος πίστης που απαιτείται για την καταβολή του ποσού της έκπτωσης επιτρέπεται να υπερβαίνουν τους έξι μήνες η καθεμία. Εφόσον εκκρεμεί διαφορά ως προς την εφαρμογή του τιμολογίου της διάσκεψης, η προθεσμία αυτή περιορίζεται στους τρεις μήνες.

β) μετά από διαβουλεύσεις με τους εκάστοτε ενδιαφερόμενους χρήστες, η ναυτιλιακή διάσκεψη καθορίζει:

i) κατάλογο των συμφωνηθέντων με τους χρήστες φορτίων και τμημάτων φορτίου, τα οποία εξαιρούνται ρητά από το πεδίο εφαρμογής του διακανονισμού πίστης· διακανονισμοί πίστης κατά 100% μπορούν να προσφέρονται, όχι όμως να επιβάλλονται,

ii) κατάλογο των περιπτώσεων που απαλλάσσουν τους χρήστες από την υποχρέωση πίστης. Μεταξύ αυτών θα πρέπει συγκεκριμένα να περιλαμβάνονται οι περιπτώσεις:

— αποστολών από ή προς λιμένα που ευρίσκεται στη ζώνη που καλύπτει η ναυτιλιακή διάσκεψη, χωρίς όμως να έχει ανακοινωθεί δημόσια ότι ο λιμένας αυτός εξυπηρετείται, με την προϋπόθεση ότι δικαιολογείται η απαλλαγή,

— λιμένων, όπου ο χρόνος αναμονής υπερβαίνει διάρκεια που καθορίζεται ανά λιμένα και εμπό-

ρευμα ή κατηγορία εμπορευμάτων, μετά από διαβουλεύσεις με τους χρήστες που ενδιαφέρονται άμεσα για την καλή εξυπηρέτηση του λιμένα.

Ο χρήστης θα πρέπει πάντως να ενημερώνει εκ των προτέρων, μέσα σε καθορισμένη προθεσμία, τη ναυτιλιακή διάσκεψη για την πρόθεσή του είτε να πραγματοποιήσει αποστολή από μη γνωστοποιηθέντα λιμένα, είτε να χρησιμοποιήσει πλοίο εκτός διασκέψεως για πλοίο από λιμένα που εξυπηρετεί η διάσκεψη, μόλις μπορέσει να διαπιστώσει, βάσει του δημοσιευμένου πίνακα αναχωρήσεων, ότι θα σημειωθεί υπέρβαση της ανωτάτης περιόδου αναμονής.

3. Υπηρεσίες που δεν καλύπτονται από το ναύλο

Οι χρήστες δικαιούνται να απευθύνονται σε επιχειρήσεις της εκλογής τους για την πραγματοποίηση χερσαίων μεταφορών και την παροχή υπηρεσιών αποβάθρας που δεν καλύπτονται από το ναύλο ή τις επιβαρύνσεις που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της ναυτιλιακής εταιρείας και του χρήστη.

4. Δημοσιότητα των τιμολογίων

Τα τιμολόγια, συναφείς όροι, κανονισμοί και κάθε τροποποίησή τους τίθενται, μετά από αίτηση, στη διάθεση των χρηστών σε λογική τιμή, ή είναι διαθέσιμα για να τα συμβουλευθούν οι χρήστες στα γραφεία των ναυτιλιακών εταιρειών και των πρακτόρων τους. Περιλαμβάνουν όλους τους όρους φόρτωσης και εκφόρτωσης, διευκρινίζουν λεπτομερώς τις υπηρεσίες που καλύπτει ο ναύλος σε αναλογία προς το θαλάσσιο και το χερσαίο τμήμα της μεταφοράς και τις υπηρεσίες που καλύπτει κάθε άλλη επιβάρυνση που καταβάλλεται στη ναυτιλιακή εταιρεία, καθώς και τα σχετικά συναλλακτικά ήθη.

5. Γνωστοποίηση των διαιτητικών αποφάσεων και συστάσεων στην Επιτροπή

Οι διαιτητικές αποφάσεις και συστάσεις των μεσολαβητών, τις οποίες έχουν αποδεχθεί τα μέρη για την επίλυση διαφορών σχετικά με τις πρακτικές των διασκέψεων που αναφέρονται στο άρθρο 4 και στα παραπάνω σημεία 2 και 3, γνωστοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

Εξαιρέση των συμπράξεων μεταξύ χρηστών και ναυτιλιακών διασκέψεων για τη χρησιμοποίηση τακτικών γραμμών θαλασσιών μεταφορών

Συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ των χρηστών αφενός και των ναυτιλιακών διασκέψεων αφετέρου, καθώς και, ενδεχομένως, συμπράξεις μεταξύ χρηστών απαιτούμενες προς το σκοπό αυτό, σχετικά με τους ναύλους, τους όρους μεταφοράς και την ποιότητα των τακτικών γραμμών, εξαιρούνται από την απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον προβλέπονται από το άρθρο 5 σημεία 1 και 2.

Άρθρο 7

Παρακολούθηση των εξαιρουμένων συμπράξεων

1. Παράβαση υποχρέωσης

Όταν οι ενδιαφερόμενοι παραβαίνουν υποχρέωση που συνοδεύει, βάσει του άρθρου 5, τη χορήγηση της εξαιρέ-

σης του άρθρου 3, η Επιτροπή θέτει τέρμα στις παραβάσεις αυτές και μπορεί προς το σκοπό αυτό, υπό τις προϋποθέσεις του τμήματος II:

- να απευθύνει συστάσεις στους ενδιαφερόμενους,
- σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των ενδιαφερομένων προς τις συστάσεις αυτές και ανάλογα με τη σοβαρότητα της εν λόγω παράβασης, να λάβει απόφαση με την οποία είτε να τους απαγορεύει ή αντίθετα να τους επιβάλλει να προβούν σε ορισμένες ενέργειες, είτε να άρει το ευεργέτημα της εξαίρεσης κατά κατηγορία και να τους παραχωρήσει ατομική εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4, είτε ακόμη να τους αφαιρέσει το ευεργέτημα της εξαίρεσης κατά κατηγορία.

2. Αποτελέσματα ασυμβίβαστα προς το άρθρο 85 παράγραφος 3

α) Όταν, λόγω των ειδικών περιστάσεων που περιγράφονται στη συνέχεια, συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές, που εμπíμπτουν στην εξαίρεση των άρθρων 3 και 6, παράγουν εντούτοις αποτελέσματα ασυμβίβαστα προς τους όρους του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, η Επιτροπή, ύστερα από καταγγελία ή αυτεπαγγέλτως, λαμβάνει, υπό τους όρους που καθορίζονται στο τμήμα II, τα μέτρα που αναφέρει το κατωτέρω στοιχείο γ). Η αυστηρότητα των μέτρων αυτών πρέπει να είναι ανάλογη προς τη σοβαρότητα της κατάστασης.

β) Οι ειδικές περιστάσεις απορρέουν, μεταξύ άλλων, από:

i) κάθε πράξη των ναυτιλιακών διασκέψεων ή κάθε μεταβολή των συνθηκών αγοράς του συγκεκριμένου εμπορικού τομέα, που οδηγούν στην έλλειψη ή στην εξάλειψη πραγματικού ή δυνητικού ανταγωνισμού, όπως περιοριστικές πρακτικές που αποκλείουν τον ανταγωνισμό από τις μεταφορές, ή

ii) κάθε πράξη των διασκέψεων που μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την τεχνική ή οικονομική πρόοδο ή για τη συμμετοχή των χρηστών στα ωφελήματα τα οποία η πρόοδος αυτή συνεπάγεται.

iii) πράξεις τρίτων χωρών που:

- εμποδίζουν τη λειτουργία γραμμών εκτός ναυτιλιακών διασκέψεων (outsiders) στις συγκεκριμένες μεταφορές,
- επιβάλλουν αθέμιτα τιμολόγια στα μέλη των διασκέψεων, ή
- επιβάλλουν άλλες ρυθμίσεις που εμποδίζουν την τεχνική ή οικονομική πρόοδο (κατανομή μεταφερόμενου φορτίου, περιορισμούς όσον αφορά τον τύπο των πλοίων).

γ) i) Αν υπάρχει έλλειψη ή κίνδυνος εξάλειψης του πραγματικού ή δυνητικού ανταγωνισμού εξαιτίας πράξης τρίτης χώρας, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, που συνοδεύονται αν είναι αναγκαίο από διαπραγματεύσεις βάσει οδηγιών του Συμβουλίου με σκοπό τη διόρθωση της κατάστασης.

Αν οι ειδικές περιστάσεις οδηγούν στην έλλειψη ή εξάλειψη του πραγματικού ή δυνητικού ανταγωνισμού κατά παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης, η Επιτροπή αίρει το ευεργέτημα της εξαίρεσης κατά κατηγορία. Συγχρόνως μπορεί να θεσπίσει συμπληρωματικούς όρους και υποχρεώσεις κάτω από τους οποίους μπορεί να παραχωρείται ατομική εξαίρεση στη συγκεκριμένη σύμπραξη, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά οι εταιρείες μη μέλη της διάσκεψης·

ii) αν οι ειδικές περιστάσεις που απαριθμούνται στο στοιχείο β) έχουν συνέπειες διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται στο σημείο i), η Επιτροπή θα λάβει ένα ή περισσότερα από τα μέτρα που περιγράφονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 8

Αποτελέσματα ασυμβίβαστα προς το άρθρο 86 της συνθήκης

1. Η κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, κατά την έννοια του άρθρου 86 της συνθήκης, απαγορεύεται χωρίς να απαιτείται προηγούμενη απόφαση για το σκοπό αυτό.

2. Εάν η Επιτροπή, είτε με δική της πρωτοβουλία είτε ύστερα από αίτημα κράτους μέλους ή φυσικών ή νομικών προσώπων που επικαλούνται έννομο συμφέρον, διαπιστώσει ότι σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση η συμπεριφορά ναυτιλιακών διασκέψεων εξαιρουμένων δυνάμει του άρθρου 3 έχει, παρ' όλα αυτά, αποτελέσματα ασυμβίβαστα προς το άρθρο 86 της συνθήκης, μπορεί να αποσύρει το ευεργέτημα της εξαίρεσης κατά κατηγορία και να λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 10, όλα τα κατάλληλα μέτρα για να παύσουν οι παραβάσεις του άρθρου 86 της συνθήκης.

3. Προτού λάβει απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 2, η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει στη σχετική ναυτιλιακή διάσκεψη συστάσεις για να παύσουν οι παραβάσεις.

Άρθρο 9

Συγκρούσεις κανόνων δικαίου σε διεθνές πεδίο

1. Στην περίπτωση που η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού επί ορισμένων συμπεράξεων ή περιοριστικών πρακτικών είναι δυνατόν να έλθει σε σύγκρουση με τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ορισμένων τρίτων χωρών, και το γεγονός έθετε σε κίνδυνο σημαντικά εμπορικά και ναυτιλιακά συμφέροντα της Κοινότητας, η Επιτροπή προβαίνει το συντομότερο δυνατόν σε διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων τρίτων χωρών με σκοπό να συμβιβάσει, κατά το μέτρο του δυνατού, τα προαναφερόμενα συμφέροντα με την τήρηση του κοινοτικού δικαίου. Η Επιτροπή ενημερώνει τη συμβουλευτική επιτροπή του άρθρου 15 για τις διαβουλεύσεις αυτές.

2. Αν οι συμφωνίες με τις τρίτες χώρες χρειάζεται να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο συστάσεις και αυτό την εξουσιοδοτεί να αρχίσει τις απαραίτητες διαπραγματεύσεις.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή του άρθρου 15 και μέσα στα πλαίσια των οδηγιών που μπορεί να της απευθύνει το Συμβούλιο.

3. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται με το παρόν άρθρο, το Συμβούλιο αποφασίζει κατά τη διαδικασία του άρθρου 84 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ II

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 10

Διαδικασίες κατόπιν καταγγελίας ή αυτεπάγγελτες

Η Επιτροπή κινεί τις διαδικασίες για να παύσει τυχόν παράβαση των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86 της συνθήκης, καθώς και τη διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού, ενεργώντας είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από σχετική καταγγελία.

Νομιμοποιούνται να προβούν σε καταγγελία:

- α) τα κράτη μέλη·
- β) τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που επικαλούνται έννομο συμφέρον.

Άρθρο 11

Αποτελέσματα των αυτεπαγγέλτων ή κατόπιν καταγγελίας διαδικασιών

1. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86 της συνθήκης, μπορεί να υποχρεώσει με απόφασή της τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων να παύσουν τη διαπιστωθείσα παράβαση.

Με την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή δικαιούται, πριν λάβει την απόφαση που αναφέρει το προηγούμενο εδάφιο, να απευθύνει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων συστάσεις για την παύση της παραβάσης.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση που άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού.

3. Αν η Επιτροπή, βάσει της αποδεικτικής διαδικασίας ενώπιόν της καταλήξει στο συμπέρασμα ότι προκειμένου για μια συμφωνία, απόφαση ή πρακτική δεν συντρέχει λόγος επεμβάσεως βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86 της συνθήκης, ή του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού, εκδίδει απόφαση που απορρίπτει την καταγγελία ως αβάσιμη, αν η διαδικασία είχε κινηθεί κατόπιν καταγγελίας.

4. Αν η Επιτροπή μετά από διαδικασία που κινήθηκε κατόπιν καταγγελίας ή αυτεπαγγέλτως καταλήξει στο

συμπέρασμα ότι συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική πληροί τους όρους του άρθρου 85 παράγραφος 1 και 3 της συνθήκης, εκδίδει απόφαση περί εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3. Η απόφαση ορίζει την ημερομηνία από την οποία παράγει αποτελέσματα. Αυτή η ημερομηνία μπορεί να είναι προγενέστερη της ημερομηνίας της απόφασης.

Άρθρο 12

Εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 — διαδικασία αντιρρήσεων

1. Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που επιθυμούν να επικαλεσθούν τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης για να υποστηρίξουν τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που αναφέρονται στο άρθρο 85 παράγραφος 1, και στις οποίες συμμετέχουν, υποβάλλουν αίτηση στην Επιτροπή.

2. Αν η Επιτροπή κρίνει την αίτηση παραδεκτή, μόλις συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία της υποθέσεως και εφόσον καμία διαδικασία δεν έχει κινηθεί κατά της συμφωνίας, αποφάσεως ή εναρμονισμένης πρακτικής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* όσο το δυνατό συντομότερα το βασικό περιεχόμενο της αιτήσεως και καλεί όλους τους ενδιαφερόμενους τρίτους και τα κράτη μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή εντός προθεσμίας 30 ημερών. Κατά τη δημοσίευση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων προς διαφύλαξη των επιχειρηματικών τους απορρήτων.

3. Αν η Επιτροπή δεν ανακοινώσει στις επιχειρήσεις που υπέβαλαν την αίτηση εντός προθεσμίας 90 ημερών από της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3, η συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική όπως περιγράφεται στην αίτηση θεωρείται ότι εξαιρείται από την απαγόρευση τόσο για το παρελθόν διάστημα εφαρμογής της όσο και για διάστημα έξι κατ' ανώτατο όριο ετών από της δημοσίευσής της αιτήσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Αν, μετά τη λήξη της προθεσμίας των 90 ημερών, αλλά προ της λήξεως της προθεσμίας των έξι ετών, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 εκδίδει απόφαση περί εφαρμογής της απαγορεύσεως του άρθρου 85 παράγραφος 1. Η απόφαση αυτή μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ, αν οι ενδιαφερόμενοι έδωσαν ανακριβή στοιχεία ή αν κάνουν κατάχρηση της εξαιρέσεως των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1.

4. Η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει στις επιχειρήσεις που υπέβαλαν την αίτηση, την ανακοίνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο. Υποχρεούται να την απευθύνει, αν το ζητήσει κράτος μέλος εντός προθεσμίας 45 ημερών, από τη διαβίβαση στο εν λόγω κράτος μέλος της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2. Η αίτηση αυτή πρέπει να αιτιολογείται με επιχειρήματα βασισμένα στους περί ανταγωνισμού κανόνες της συνθήκης.

Αν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 και 3, εκδίδει απόφαση περί εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3. Η απόφαση ορίζει

την ημερομηνία από την οποία παράγει αποτελέσματα. Η ημερομηνία αυτή μπορεί να είναι προγενέστερη της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης.

Άρθρο 13

Διάρκεια ισχύος και ανάκληση των αποφάσεων εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3

1. Η απόφαση εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3, που λαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 4, ή του άρθρου 12 παράγραφος 4 εδάφιο δεύτερο, πρέπει να ορίζει τη χρονική περίοδο κατά την οποία εφαρμόζεται· η περίοδος αυτή δεν είναι, κατά κανόνα, κατώτερη των έξι ετών. Η απόφαση μπορεί να συνοδεύεται από όρους και υποχρεώσεις.
2. Η απόφαση μπορεί να ανανεώνεται αν εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3.
3. Η Επιτροπή μπορεί να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει την απόφασή της ή να απαγορεύσει συγκεκριμένες ενέργειες στους ενδιαφερόμενους:
 - α) αν η πραγματική κατάσταση μεταβάλλεται ως προς ένα στοιχείο ουσιώδους σημασίας για την απόφαση·
 - β) αν οι ενδιαφερόμενοι παραβαίνουν υποχρέωση που επιβάλλει η απόφαση·
 - γ) αν η απόφαση βασίζεται σε ανακριβή στοιχεία ή αν χρησιμοποιήθηκαν δόλια μέσα για την έκδοσή της·
 - δ) αν οι ενδιαφερόμενοι κάνουν κατάχρηση της απαλλαγής από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1, που τους παραχωρήθηκε με την απόφαση.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία β), γ) και δ), η ανάκληση της απόφασης μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ.

Άρθρο 14

Αρμοδιότητες

Με την επιφύλαξη του ελέγχου της αποφάσεως από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα:

- να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 7,
- να εκδίδει αποφάσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3.

Οι αρχές των κρατών μελών παραμένουν αρμόδιες για να αποφασίζουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86, μέχρις ότου η Επιτροπή κινήσει διαδικασία για την έκδοση απόφασης στη σχετική υπόθεση ή απευθύνει την ανακοίνωση που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 15

Σύνδεση με τις αρχές των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή διεξάγει τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό σε στενή και συνεχή επαφή με τις

αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, οι οποίες έχουν αρμοδιότητα να διατυπώνουν κάθε είδους παρατηρήσεις σχετικά με τις διαδικασίες αυτές.

2. Η Επιτροπή διαβιβάζει αμελλητί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αντίγραφο των καταγγελιών και των αιτήσεων, καθώς και τα σπουδαιότερα έγγραφα τα οποία της απευθύνονται ή που απευθύνει στο πλαίσιο αυτών των διαδικασιών.

3. Πριν από την έκδοση απόφασης κατά τη διαδικασία του άρθρου 10 καθώς και πριν από την έκδοση απόφασης κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο ή του άρθρου 12 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, διεξάγονται διαβουλεύσεις με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων στον τομέα των Θαλάσσιων Μεταφορών. Η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής ζητείται επίσης και πριν από την έκδοση των διατάξεων εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 26.

4. Η συμβουλευτική επιτροπή απαρτίζεται από υπαλλήλους αρμόδιους για τον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και τον τομέα των συμπράξεων και των δεσποζουσών θέσεων. Κάθε κράτος μέλος ορίζει δύο υπαλλήλους που το εκπροσωπούν και οι οποίοι σε περίπτωση κωλύματος μπορούν να αντικατασταθούν από άλλους υπαλλήλους.

5. Οι διαβουλεύσεις γίνονται σε κοινή συνεδρίαση την οποία συγκαλεί η Επιτροπή και λαμβάνουν χώρα το νωρίτερο 14 ημέρες μετά την αποστολή της σχετικής πρόσκλησης. Η πρόσκληση αυτή συνοδεύεται από παρουσίαση της υπόθεσης, όπου αναφέρονται τα κυριότερα έγγραφα, καθώς και από ένα προσχέδιο απόφασης για κάθε εξεταζόμενη περίπτωση.

6. Η συμβουλευτική επιτροπή μπορεί να διατυπώσει γνώμη ακόμη και αν ορισμένα μέλη της απουσιάζουν ή δεν εκπροσωπούνται. Το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων καταγράφεται σε συνοπτική έκθεση η οποία επισυνάπτεται στο σχέδιο απόφασης. Η συνοπτική αυτή έκθεση δεν δημοσιεύεται.

Άρθρο 16

Αίτηση παροχής πληροφοριών

1. Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται από τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή μπορεί να συγκεντρώνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες από τις κυβερνήσεις και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και από τις επιχειρήσεις και τις ενώσεις επιχειρήσεων.

2. Όταν η Επιτροπή απευθύνει αίτηση παροχής πληροφοριών προς μία επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων, διαβιβάζει συγχρόνως αντίγραφο αυτής της αίτησης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης ή της ένωσης επιχειρήσεων.

3. Στην αίτησή της η Επιτροπή αναφέρει τη νομική βάση και το σκοπό της αίτησής της, καθώς και τις κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β), σε περίπτωση παροχής ανακριβών πληροφοριών.

4. Οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων ή οι εκπρόσωποι τους και, στην περίπτωση νομικών προσώπων, εταιρειών ή ενώ-

σεων χωρίς νομική προσωπικότητα, τα πρόσωπα τα οποία τις εκπροσωπούν σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό υποχρεούνται να παράσχουν τις αιτούμενες πληροφορίες.

5. Αν μια επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων δεν παρέχει τις αιτούμενες πληροφορίες εντός της προθεσμίας που όρισε η Επιτροπή ή παρέχει ελλιπείς πληροφορίες, η Επιτροπή τις ζητά με σχετική απόφαση. Η απόφαση καθορίζει ακριβώς τις αιτούμενες πληροφορίες, ορίζει εύλογη προθεσμία εντός της οποίας οι πληροφορίες πρέπει να παρασχεθούν και αναφέρει τις κυρώσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο γ) καθώς και το δικαίωμα προσφυγής στο Δικαστήριο κατά της απόφασης.

6. Η Επιτροπή κοινοποιεί συγχρόνως αντίγραφο της απόφασής της στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα της επιχείρησης ή της ένωσης επιχειρήσεων.

Άρθρο 17

Έλεγχος από τις αρχές των κρατών μελών

1. Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διεξάγουν τους ελέγχους τους οποίους η Επιτροπή κρίνει ενδεδειγμένους σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 ή τους οποίους διατάσσει με σχετική απόφαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 3. Οι υπάλληλοι των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών οι επιφορτισμένοι με την διεξαγωγή ελέγχου ασκούν τα καθήκοντά τους επιδεικνύοντας την έγγραφη εντολή ελέγχου που έχει εκδώσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πρέπει να πραγματοποιηθεί ο έλεγχος. Στην εντολή ελέγχου ορίζεται το αντικείμενο και ο σκοπός του ελέγχου.

2. Υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν, μετά από αίτηση της Επιτροπής ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πρέπει να πραγματοποιηθεί ο έλεγχος, να συνδράμουν τους υπαλλήλους της αρχής αυτής κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 18

Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής

1. Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή μπορεί να διεξάγει όλους τους απαραίτητους ελέγχους στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων.

Για το σκοπό αυτό οι εντεταλμένοι από την Επιτροπή υπάλληλοι έχουν την εξουσία:

- να ελέγχουν τα βιβλία και άλλα επαγγελματικά έγγραφα·
- να λαμβάνουν αντίγραφα ή αποσπάσματα των βιβλίων και επαγγελματικών εγγράφων·
- να ζητούν επιτόπου προφορικές διευκρινίσεις·
- να εισέρχονται σε όλους τους στεγασμένους και μη χώρους και στα μεταφορικά μέσα των επιχειρήσεων.

2. Οι εντεταλμένοι από την Επιτροπή για τον έλεγχο υπάλληλοι ασκούν την εξουσία τους επιδεικνύοντας έγγραφη εντολή ελέγχου, στην οποία ορίζεται το αντικείμενο και ο σκοπός του ελέγχου καθώς και οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ), σε περίπτωση που τα βιβλία ή τα άλλα ζητούμενα επαγγελματικά έγγραφα επιδεικνύονται κατά τρόπο ελλιπή. Η Επιτροπή γνωστοποιεί, σε εύλογο χρόνο προ του ελέγχου, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου θα διενεργηθεί ο έλεγχος, την εντολή ελέγχου και την ταυτότητα των εντεταλμένων υπαλλήλων της.

3. Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων υποχρεούνται να δεχθούν τους ελέγχους τους οποίους διέταξε με απόφασή της η Επιτροπή. Η απόφαση αναφέρει το αντικείμενο και το σκοπό του ελέγχου, ορίζει το χρόνο ενάρξεως του ελέγχου και αναφέρει τις κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και στο άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχείο δ), καθώς και το δικαίωμα προσφυγής στο Δικαστήριο κατά της απόφασης.

4. Η Επιτροπή εκδίδει τις αποφάσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3 αφού προηγουμένως συμβουλευθεί την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πρέπει να διενεργηθεί έλεγχος.

5. Οι υπάλληλοι της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί ο έλεγχος μπορούν μετά από αίτηση της αρχής αυτής ή της Επιτροπής, να παράσχουν τη συνδρομή τους στους εντεταλμένους υπαλλήλους της Επιτροπής κατά την εκπλήρωση του έργου τους.

6. Όταν μία επιχείρηση αντιτίθεται στη διενέργεια ελέγχου ο οποίος διετάχθη δυνάμει του παρόντος άρθρου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει στους εντεταλμένους από την Επιτροπή υπαλλήλους την απαραίτητη συνδρομή για να μπορέσουν να διενεργήσουν τον έλεγχο. Για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα πριν από την 1η Ιανουαρίου 1989 αφού προηγουμένως συνεννοηθούν με την Επιτροπή.

Άρθρο 19

Πρόστιμα

1. Η Επιτροπή μπορεί με απόφασή της να επιβάλλει στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμα ύψους από 100 μέχρι και 5 000 ECU, όταν εκ προθέσεως ή εξ αμελείας:

- παρέχουν ανακριβή ή παραποιημένα στοιχεία κατά την υποβολή κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5 ή αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 12, ή
- παρέχουν ανακριβείς πληροφορίες, απαντώντας σε αίτηση που έγινε σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 ή 5 ή δεν παρέχουν πληροφορίες εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε με απόφαση δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 5,
- επιδεικνύουν κατά τρόπο ελλιπή τα βιβλία ή άλλα αιτηθέντα επαγγελματικά έγγραφα κατά τη διενέργεια του ελέγχου που γίνεται δυνάμει των άρθρων 17 ή 18, ή δεν δέχονται να υποβληθούν σε έλεγχο διατεταγμένο με απόφαση που έχει ληφθεί δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή μπορεί με απόφαση να επιβάλλει στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμο ύψους τουλάχιστον 1 000 ECU και μέχρι 1 000 000 ECU κατ' ανώτατο όριο, με δυνατότητα να ανέλθει το ποσό αυτό στο 10^ο του ποσού που αντιστοιχεί στον κύκλο εργασιών της προηγούμενης εταιρικής χρήσεως καθε μιάς από τις επιχειρήσεις που συμμετείχαν στην παράβαση, όταν αυτές εκ προθέσεως ή εξ αμελείας:

- a) διαπράττουν παράβαση των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86 της συνθήκης ή δεν εκπληρώνουν την υποχρέωση που τους επιβάλλεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού·
- β) παραβαίνουν υποχρέωση που τους επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 5 ή του άρθρου 13 παράγραφος 1.

Κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου λαμβάνεται υπόψη εκτός της σοβαρότητας της παράβασης και η διάρκειά της.

3. Το άρθρο 15 παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζεται εν προκειμένω.

4. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν ποινικό χαρακτήρα.

Το προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 στοιχείο α) πρόστιμο δεν επιτρέπεται να επιβληθεί για πράξεις μεταγενέστερες της κοινοποίησης στην Επιτροπή και προγενέστερες της απόφασης με την οποία δέχεται ή αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, εφόσον εμπίπτουν στα όρια της δραστηριότητας που περιγράφεται στην κοινοποίηση.

Η διάταξη αυτή ωστόσο δεν εφαρμόζεται αφότου η Επιτροπή γνωστοποιήσει προς τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ότι, μετά από πρώτη εξέταση, κρίνει πως οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης πληρούνται και πως δεν δικαιολογείται εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3.

Άρθρο 20

Χρηματικές ποινές

1. Η Επιτροπή δικαιούται με απόφασή της να επιβάλλει στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων χρηματικές ποινές ύψους από 50 μέχρι 1 000 ECU ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία που ορίζει, στην απόφασή της, για να τις υποχρεώσει:

- a) να θέσουν τέρμα στην παράβαση του άρθρου 85 παράγραφος 1 ή του άρθρου 86 της συνθήκης, της οποίας διέταξε την παύση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 ή να συμμορφωθούν σε υποχρέωση που τους επιβάλλεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 7·
- β) να παύσουν κάθε απαγορευμένη ενέργεια δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 3·
- γ) να παράσχουν με τρόπο πλήρη και ακριβή κάθε πληροφορία που έχει ζητήσει με απόφασή της κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 παράγραφος 5·
- δ) να υποβληθούν σε έλεγχο που έχει διαταχθεί με απόφαση που εξέδωσε κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 παράγραφος 3.

2. Όταν οι επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων εκπληρώσουν την υποχρέωση για την εκτέλεση της οποίας τους

υπεβλήθη η χρηματική ποινή, η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει το οριστικό ποσό της ποινής αυτής σε ύψος κατώτερο εκείνου στο οποίο θα ανερχόταν με την αρχική απόφαση.

3. Το άρθρο 15 παράγραφοι 3 και 4, εφαρμόζεται εν προκειμένω.

Άρθρο 21

Έλεγχος από το Δικαστήριο

Το Δικαστήριο αποφαινεται κατά πλήρη δικαιοδοσία κατά το άρθρο 172 της συνθήκης επί των προσφυγών που ασκούνται εναντίον των αποφάσεων της Επιτροπής οι οποίες ορίζουν πρόστιμο ή χρηματική ποινή. Το Δικαστήριο μπορεί να άρει, να μειώσει ή να αυξήσει το πρόστιμο ή τη χρηματική ποινή που έχει επιβληθεί.

Άρθρο 22

ECU

Για την εφαρμογή των άρθρων 19 έως 21, η ECU είναι η μονάδα που προβλέπεται για την κατάρτιση του προϋπολογισμού της Κοινότητας δυνάμει των άρθρων 207 και 209 της συνθήκης.

Άρθρο 23

Ακρόαση των ενδιαφερομένων και των τρίτων

1. Πριν λάβει τις αποφάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11, στο άρθρο 12 παράγραφος 3 εδάφιο δεύτερο και παράγραφος 4, στο άρθρο 13 παράγραφος 3 και στα άρθρα 19 και 20, η Επιτροπή παρέχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων την ευκαιρία να καταστήσουν γνωστή την άποψή τους για τις κατηγορίες που ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή.

2. Εφόσον η Επιτροπή ή οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών το κρίνουν αναγκαίο, μπορούν επίσης να ακούσουν και άλλα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά. Αν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα υποβάλλουν αίτηση ακρόασης, η αίτηση γίνεται δεκτή εφόσον αποδεικνύουν εύλογο συμφέρον.

3. Όταν η Επιτροπή προτίθεται να εκδώσει απόφαση για την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης, δημοσιεύει το κύριο περιεχόμενο της σχετικής συμφωνίας, απόφασης ή πρακτικής καλώντας συγχρόνως τους ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός της προθεσμίας που ορίζει και που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα μήνα. Η δημοσίευση πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων προς διαφύλαξη των επιχειρηματικών απορρήτων.

Άρθρο 24

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Οι πληροφορίες οι οποίες συγκεντρώθηκαν κατ' εφαρμογή των άρθρων 17 και 18 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.

2. Με επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 23 και 25, η Επιτροπή και οι ορμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό τους υποχρεούνται να μην κάνουν χρήση των πληροφοριών τις οποίες συνέλεξαν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και οι οποίες λόγω της φύσης τους καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εμποδίζουν τη δημοσίευση γενικών πληροφοριών ή μελετών που δεν περιέχουν ατομικά στοιχεία των επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων.

Άρθρο 25

Δημοσίευση των αποφάσεων

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις αποφάσεις τις οποίες εκδίδει κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, του άρθρου 12 παράγραφος 3 εδάφιο δεύτερο και παράγραφος 4 και του άρθρου 13 παράγραφος 3.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

2. Η δημοσίευση περιλαμβάνει τα ονόματα των μερών και το κύριο περιεχόμενο της απόφασης· λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων προς διαφύλαξη των επιχειρηματικών τους απορρητών.

Άρθρο 26

Εκτελεστικές διατάξεις

Η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει εκτελεστικές διατάξεις ως προς την έκταση των υποχρεώσεων γνωστοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 5, τη μορφή, το περιεχόμενο και άλλες λεπτομέρειες των καταγγελιών που προβλέπονται στο άρθρο 10, των αιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 12 και των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 2.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. SHAW

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4057/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1986

για τις αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων κατά τις θαλάσσιες μεταφορές

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

το σχέδιο κανονισμού που υποβλήθηκε από την Επιτροπή,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας

ότι διάφοροι παράγοντες, και συγκεκριμένα τα πορίσματα που συνάγονται από το σύστημα πληροφόρησης που θεσπίστηκε με την απόφαση 78/774/ΕΟΚ (3), επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι ορισμένες αθέμιτες πρακτικές εταιρειών τρίτων χωρών εμποδίζουν τη συμμετοχή των κοινοτικών εφοπλιστών στην εκμετάλλευση των διεθνών τακτικών θαλάσσιων γραμμών, με ανταγωνιστικές δυνατότητες·

ότι η δομή της κοινοτικής ναυτιλίας είναι τέτοια ώστε να ενδείκνυται να εφαρμοστούν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού και στους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι εκτός Κοινότητας καθώς και στις ναυτιλιακές εταιρείες μεταφοράς φορτίων που είναι εγκατεστημένες εκτός της Κοινότητας και ελέγχονται από υπηκόους των κρατών μελών, εφόσον τα πλοία τους είναι νηολογημένα σε ένα κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του·

ότι οι πρακτικές αυτές συνίστανται στην εφαρμογή, για τη μεταφορά ορισμένων κατηγοριών προϊόντων, ναύλων κατά κανόνα χαμηλότερων από το χαμηλότερο ναύλο που επιβάλλεται για τα ίδια προϊόντα από κάποιον καθιερωμένο και αντιπροσωπευτικό εφοπλιστή ή πλοιοκτήτη·

ότι αυτές οι πρακτικές καθορισμού των ναύλων καθίστανται δυνατές λόγω των μη εμπορικών πλεονεκτημάτων που παραχωρούνται από κράτος μη μέλος της Κοινότητας·

ότι η Κοινότητα θα πρέπει να μπορεί να αμύνεται κατά παρόμοιων πρακτικών καθορισμού ναύλων·

ότι δεν υπάρχουν αναγνωρισμένοι διεθνείς κανόνες που να καθορίζουν ποιες είναι αθέμιτες τιμές στον τομέα των θαλασσίων μεταφορών·

ότι πρέπει επομένως να προβλεφθεί, για την απόδειξη της ύπαρξης αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων, κατάλληλη μέθοδος υπολογισμού· ότι για τον υπολογισμό του

«κανονικού ναύλου» πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο συγκρίσιμος ναύλος που πράγματι επιβάλλεται από καθιερωμένες αντιπροσωπευτικές εταιρείες, οι οποίες λειτουργούν στα πλαίσια ή εκτός των ναυτιλιακών διασκέψεων (conférences) ή σε διαφορετική περίπτωση, ο τεκμαρτός ναύλος, βασιζόμενος στο κόστος αναλόγων εταιρειών στο οποίο προστίθεται και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους·

ότι θα πρέπει να καθοριστούν οι παράγοντες που μπορούν να χρησιμεύσουν για τον προσδιορισμό της ζημίας·

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι διαδικασίες υποβολής καταγγελίας από οποιονδήποτε ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό της κοινοτικής ναυτιλίας και θεωρεί ότι ζημιώνεται ή απειλείται από αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων· ότι είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία μπορεί αλλά δεν απαιτείται να τερματιστεί·

ότι θα πρέπει να υπάρξει συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής τόσο σχετικά με την πληροφόρηση για την εφαρμογή αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων και τη ζημία που προξενείται από αυτές όσο και σχετικά με τη μεταγενέστερη εξέταση του θέματος σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να γίνονται διαβουλεύσεις στα πλαίσια συμβουλευτικής επιτροπής·

ότι είναι σκόπιμο να καθοριστούν σαφώς οι διαδικαστικοί κανόνες που πρέπει να τηρούνται κατά την έρευνα, και ιδιαίτερα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των κοινοτικών αρχών και των ενδιαφερομένων μερών, και οι όροι υπό τους οποίους τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες και μπορούν να ζητούν να ενημερώνονται για τα σημαντικότερα γεγονότα και απόψεις βάσει των οποίων πρόκειται να γίνουν συστάσεις για την επιβολή διορθωτικών δασμών·

ότι, προκειμένου να αποθαρρυνθεί η εφαρμογή αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων, αλλά χωρίς να εμποδίζεται, περιορίζεται ή νοθεύεται ο ανταγωνισμός σε θέματα τιμών των τακτικών γραμμών εκτός διασκέψεων εφόσον λειτουργούν σε θεμιτή και εμπορική βάση, είναι σκόπιμο, σε περιπτώσεις όπου τα γεγονότα, όπως τελικά διαπιστώνονται, δείχνουν ότι εφαρμόζεται αθέμιτη και ζημιόγonos πρακτική καθορισμού ναύλων, να παρέχεται η δυνατότητα επιβολής διορθωτικού δασμού για συγκεκριμένους λόγους·

ότι είναι σημαντικό, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή και ομοιόμορφη είσπραξη διορθωτικών δασμών να καθοριστούν κοινói κανόνες για την εφαρμογή τέτοιων δασμών· ότι, λόγω της φύσης των ανωτέρω δασμών, αυτοί οι κανόνες μπορούν να διαφέρουν από εκείνους που διέπουν την είσπραξη συνήθων εισαγωγικών δασμών·

ότι θα πρέπει να εφαρμόζεται ανοικτή και δίκαιη διαδικασία για την επανεξέταση των μέτρων που λαμβάνονται και για την εκ νέου διεξαγωγή της έρευνας όταν το απαιτούν οι περιστάσεις·

(1) ΕΕ αριθ. C 255 της 15. 10. 1986, σ. 169.

(2) ΕΕ αριθ. C 344 της 31. 12. 1985, σ. 31.

(3) ΕΕ αριθ. L 258 της 21. 9. 1978, σ. 35.

ότι θα πρέπει να καθιερωθούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των αιτήσεων για επιστροφές διορθωτικών δασμών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχος

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τη διαδικασία που εφαρμόζεται για την αντιμετώπιση των αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων τις οποίες μετέρχονται ορισμένοι εφοπλιστές τρίτων χωρών, που αναλαμβάνουν διενεργεί τακτικές μεταφορές φορτίων, και οι οποίες διαταράσσουν σοβαρά τη δομή των μεταφορών σε μια γραμμή από, προς ή εντός της Κοινότητας, προξενούν δε ή απειλούν να προξενήσουν σημαντική ζημία στους κοινοτικούς εφοπλιστές που προσφέρουν υπηρεσίες μεταφορών σ' αυτή τη γραμμή, καθώς και στα συμφέροντα της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Για την αντιμετώπιση των αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων του άρθρου 1, οι οποίες προξενούν σημαντική ζημία, η Κοινότητα μπορεί να επιβάλει διορθωτικούς δασμούς.

Απειλή σημαντικής ζημίας μπορεί να οδηγήσει μόνο σε εξέταση κατά την έννοια του άρθρου 4.

Άρθρο 3

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «εφοπλιστές τρίτης χώρας», οι ναυτιλιακές εταιρείες μεταφοράς φορτίων εκτός από αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο δ)·
- β) «αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων», η τακτική εφαρμογή για τη μεταφορά ορισμένων ή όλων των εμπορευμάτων σε γραμμή που εξυπηρετεί την Κοινότητα, ναύλων χαμηλότερων από τους κανονικούς ναύλους που διαμορφώθηκαν κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου τουλάχιστον έξι μηνών, όταν η εφαρμογή των χαμηλών αυτών ναύλων καθίσταται δυνατή λόγω του ότι ο συγκεκριμένος εφοπλιστής επωφελείται από μη εμπορικά πλεονεκτήματα που παρέχονται από κράτος μη μέλος της Κοινότητας·
- γ) «ο κανονικός ναύλος» καθορίζεται αφού ληφθούν υπόψη:
- i) ο συγκρίσιμος ναύλος τον οποίο πράγματι εφαρμόζουν κάτω από κανονικές συνθήκες στις θαλάσσιες μεταφορές, για ίδιες υπηρεσίες στην ίδια ή σε παρεμφερή γραμμή, οι καθιερωμένες και αντιπροσωπευτικές εταιρείες οι οποίες δεν διαθέτουν τα πλεονεκτήματα του στοιχείου β)·
 - ii) ή, άλλως, ο τεκμαρτός ναύλος, ο οποίος προκύπτει αν προστεθεί στα έξοδα των εταιρειών που δεν διαθέτουν τα πλεονεκτήματα του στοιχείου β) ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Τα έξοδα αυτά υπολογίζονται προσθέτοντας σε όλες τις δαπάνες, πάγιες και κυμαινόμενες,

που πραγματοποιούνται υπό κανονικές συνθήκες στις θαλάσσιες μεταφορές, ένα εύλογο ποσό για τα πάγια έξοδα.

δ) «εφοπλιστές της Κοινότητας»:

- όλες οι ναυτιλιακές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες, κατά την έννοια της συνθήκης, σε κράτος μέλος της Κοινότητας,
- οι υπήκοοι κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι εκτός Κοινότητας και οι ναυτιλιακές εταιρείες μεταφοράς φορτίων που είναι εγκατεστημένες εκτός Κοινότητας και ελέγχονται από υπηκόους κρατών μελών, εφόσον τα πλοία τους είναι νηολογημένα σε κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Άρθρο 4

Εξέταση της ζημίας

1. Η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει τους εξής παράγοντες:

- α) τους ναύλους που προσφέρουν στην εν λόγω γραμμή οι ανταγωνιστές των εφοπλιστών των κρατών μελών, προκειμένου ιδίως να προσδιοριστεί αν είναι αισθητά κατώτεροι από τον κανονικό ναύλο που προσφέρουν οι εφοπλιστές των κρατών μελών, αφού ληφθεί υπόψη το επίπεδο των υπηρεσιών που προσφέρουν όλες οι ενδιαφερόμενες εταιρείες·
- β) τις συνέπειες του παράγοντος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 για τους εφοπλιστές της Κοινότητας, όπως αυτές συνάγονται από τις τάσεις ορισμένων οικονομικών δεικτών, όπως:
 - διαδρομές,
 - χρησιμοποίηση της μεταφορικής ικανότητας,
 - ναυλώσεις για τη μεταφορά φορτίων,
 - μερίδιο αγοράς,
 - ύψος ναύλου (δηλαδή μείωση των τιμών ή παρεμπόδιση των ενδεχόμενων αυξήσεων που θα είχαν κανονικά πραγματοποιηθεί),
 - κέρδη,
 - απόδοση κεφαλαίου,
 - επενδύσεις,
 - απασχόληση.

2. Όταν προβάλλεται η ύπαρξη απειλής ζημίας, η Επιτροπή μπορεί επίσης να εξετάσει αν είναι δυνατό να προβλεφθεί σαφώς ότι μια συγκεκριμένη κατάσταση τείνει να προκαλέσει πραγματική ζημία. Σ' αυτή την περίπτωση μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη παράγοντες όπως:

- α) η αύξηση της χωρητικότητας των πλοίων που δρομολογούνται στη γραμμή όπου ασκείται ο ανταγωνισμός έναντι των εφοπλιστών της Κοινότητας·
- β) η μεταφορική ικανότητα της χώρας στην οποία ανήκουν οι αλλοδαποί εφοπλιστές, η οποία είναι ήδη ή θα καταστεί στο προβλεπόμενο μέλλον διαθέσιμη, και το μέτρο στο

οποίο η χωρητικότητα που προκύπτει από αυτήν είναι πιθανόν να διατεθεί για την εξυπηρέτηση της γραμμής του στοιχείου α).

3. Η ζημία που οφείλεται σε άλλους παράγοντες οι οποίοι, είτε μεμονωμένα είτε συνδυασμένοι, επηρεάζουν επίσης δυσμενώς τους εφοπλιστές της Κοινότητας δεν πρέπει να αποδίδεται στις εν λόγω πρακτικές.

Άρθρο 5

Καταγγελία

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε ένωση προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί εξ ονόματος της κοινοτικής ναυτιλίας, οι οποίοι θεωρούν ότι ζημιώνονται ή απειλούνται από αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων μπορεί να υποβάλει γραπτή καταγγελία.

2. Η καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει επαρκείς αποδείξεις για την ύπαρξη αθέμιτης πρακτικής καθορισμού ναύλων και της ζημίας που απορρέει από αυτήν.

3. Η καταγγελία είναι δυνατόν να υποβληθεί στην Επιτροπή ή σε κάποιο κράτος μέλος το οποίο ακολούθως τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο των καταγγελιών που λαμβάνει.

4. Η καταγγελία μπορεί να αποσυρθεί και, στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία μπορεί να περατωθεί εκτός αν η περάτωση αυτή αντίκειται προς το συμφέρον της Κοινότητας.

5. Αν μετά από διαβουλεύσεις προκύψει ότι η καταγγελία δεν παρέχει επαρκείς αποδείξεις ώστε να δικαιολογείται η έναρξη έρευνας, ο καταγγέλων θα ενημερώνεται σχετικά.

6. Στην περίπτωση που, αν και δεν έχει υποβληθεί καταγγελία, ένα κράτος μέλος διαθέτει επαρκείς αποδείξεις για αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων και για ζημία την οποία αυτές επιφέρουν εις βάρος των εφοπλιστών της Κοινότητας, κοινοποιεί αμέσως αυτές τις αποδείξεις στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό διεξάγονται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και από αντιπρόσωπο της Επιτροπής ως πρόεδρο. Οι διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως ή μετά από αίτηση κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

2. Τη συμβουλευτική επιτροπή συγκαλεί ο πρόεδρος, ο οποίος και παρέχει το συντομότερο δυνατό στα κράτη μέλη όλες τις σχετικές πληροφορίες.

3. Εφόσον είναι αναγκαίο, οι διαβουλεύσεις είναι δυνατό να διεξάγονται μόνο γραπτώς· σε τέτοιες περιπτώσεις η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και καθορίζει προθε-

σμία εντός της οποίας αυτά δικαιούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους ή να ζητήσουν τη διεξαγωγή προφορικών διαβουλεύσεων.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

α) την ύπαρξη και την έκταση αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων·

β) την ύπαρξη και την έκταση της ζημίας·

γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων και της ζημίας·

δ) τα μέτρα που, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, είναι κατάλληλα για την πρόληψη ή την αποκατάσταση της ζημίας που οφείλεται σε αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων και τους τρόπους και τα μέσα για την αποτελεσματική εφαρμογή αυτών των μέτρων.

Άρθρο 7

Έναρξη και διεξαγωγή της έρευνας

1. Όταν μετά το πέρας των διαβουλεύσεων φαίνεται ότι υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις που αιτιολογούν την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή αμέσως:

α) ανακοινώνει την κίνηση διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*· η ανακοίνωση αυτή αναφέρει το όνομα και τη χώρα του σχετικού αλλοδαπού εφοπλιστή, παρέχει περίληψη των υπαρχουσών πληροφοριών και διευκρινίζει ότι κάθε σχετική πληροφορία πρέπει να ανακοινώνεται στην Επιτροπή· προσδιορίζει την προθεσμία μέσα στην οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να αναφέρουν τις απόψεις τους γραπτώς και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 5·

β) ειδοποιεί επισήμως τους εφοπλιστές, φορτωτές και ναυτιλιακούς πράκτορες που η Επιτροπή γνωρίζει ότι ενέχονται καθώς και τους καταγγέλλοντες·

γ) αρχίζει την έρευνα σε κοινοτικό επίπεδο και σε συνεργασία με τα κράτη μέλη· η έρευνα αυτή καλύπτει τόσο τις αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων όσο και τη ζημία την οποία επιφέρουν και διεξάγεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8· η έρευνα για τις αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων καλύπτει κανονικά περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών, αμέσως πριν από την ημερομηνία κίνησης της διαδικασίας.

2. α) Αν χρειαστεί, η Επιτροπή συγκεντρώνει όλες τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες και προσπαθεί να ελέγξει τις πληροφορίες αυτές με τη βοήθεια των εφοπλιστών, πρακτόρων, φορτωτών, παραγγελιοδόχων, ναυτιλιακών διασκέψεων (conférences), ενώσεων και οργανισμών, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή οργανισμοί συμφωνούν γι' αυτό.

β) Εφ' όσον είναι αναγκαίο, η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, διεξάγει έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό τον όρο ότι συμφωνούν οι ενδιαφερόμενες εταιρείες και ότι η κυβέρνηση της συγκεκριμένης χώρας έχει

ενημερωθεί επίσημα και δεν προβάλλει αντίρρηση. Η Επιτροπή επικουρείται από υπαλλήλους των κρατών μελών, εφόσον αυτά το επιθυμούν.

3. α) Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα κράτη μέλη:

- την παροχή πληροφοριών,
- τη διεξαγωγή όλων των απαραίτητων ελέγχων και επιθεωρήσεων, ιδίως μεταξύ φορτωτών, παραγωγολοδόχων και εφοπλιστών της Κοινότητας και των πρακτόρων τους,
- τη διεξαγωγή ερευνών σε τρίτες χώρες, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενες εταιρείες συμφωνούν και ότι η κυβέρνηση της συγκεκριμένης χώρας έχει ενημερωθεί επίσημα και δεν προβάλλει αντίρρηση.

β) Τα κράτη μέλη προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ανταποκριθούν στα αιτήματα της Επιτροπής. Αποστέλλουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που ζητήθηκαν μαζί με τα αποτελέσματα όλων των επιθεωρήσεων, ελέγχων ή ερευνών που διεξήχθησαν.

γ) Όταν οι πληροφορίες αυτές είναι γενικού ενδιαφέροντος ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από κάποιο κράτος μέλος, η Επιτροπή τις κοινοποιεί στα κράτη μέλη, εφόσον δεν είναι εμπιστευτικές· στην περίπτωση αυτή κοινοποιείται περίληψη μη εμπιστευτικού χαρακτήρα.

δ) Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή κράτους μέλους, μπορεί να επιτρέπεται στους υπαλλήλους της Επιτροπής να υποβοηθούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών στην εκτέλεση των καθηκόντων τους.

4. α) Ο καταγγέλλων και οι φορτωτές και εφοπλιστές που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται μπορούν να ελέγχουν όλες τις πληροφορίες που παρέχονται στην Επιτροπή από κάθε μέρος που συμμετέχει στην έρευνα, εφόσον οι πληροφορίες αυτές δεν αποτελούν εσωτερικά έγγραφα των αρμοδίων αρχών της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, είναι συναφείς με την προάσπιση των συμφερόντων των εν λόγω ενεχομένων προσώπων, δεν είναι εμπιστευτικές κατά την έννοια του άρθρου 8 και χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή κατά την έρευνα. Γι' αυτό το σκοπό, οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν στην Επιτροπή γραπτή αίτηση που περιλαμβάνει τις ζητούμενες πληροφορίες.

β) Οι εφοπλιστές τους οποίους αφορά η έρευνα και ο καταγγέλλων μπορούν να ζητήσουν να ενημερωθούν επί των ουσιαστών γεγονότων και εκτιμήσεων βάσει των οποίων μελετάται η έκδοση σύστασης για επιβολή διορθωτικών δασμών.

γ) i) Οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται δυνάμει του στοιχείου β):

- υποβάλλονται γραπτώς προς την Επιτροπή,
- καθορίζουν τα ειδικά θέματα για τα οποία ζητούνται οι πληροφορίες·

ii) οι πληροφορίες είναι δυνατόν να παρέχονται είτε προφορικά είτε γραπτά, κατά την κρίση της

Επιτροπής, και δεν προδικάζουν κατά κανένα τρόπο τις μεταγενέστερες αποφάσεις που ενδέχεται να λάβει το Συμβούλιο.

Για τις εμπιστευτικές πληροφορίες ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 8·

iii) οι πληροφορίες δίδονται κανονικά τουλάχιστον 15 ημέρες πριν υποβάλει η Επιτροπή πρόταση για τη λήψη μέτρων βάσει του άρθρου 11. Παρατηρήσεις που διατυπώνονται αφού δοθούν οι πληροφορίες λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον ληφθούν εντός προθεσμίας, την οποία καθορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση αφού ληφθεί δεόντως υπόψη ο επείγων χαρακτήρας του θέματος και πάντως όχι μικρότερη των δέκα ημερών.

5. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε ακρόαση των ενδιαφερομένων μερών. Προβαίνει υποχρεωτικά στην ακρόαση αυτή αν τα μέρη το ζητήσουν γραπτώς μέσα σε προθεσμία που καθορίζει η ανακοίνωση που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αποδεικνύοντας ότι αποτελούν πράγματι ενδιαφερόμενο μέρος που θα μπορούσε να θιγεί από το αποτέλεσμα της διαδικασίας και εφόσον υπάρχουν ειδικοί λόγοι που επιβάλλουν την εν λόγω ακρόαση.

6. Επιπλέον, η Επιτροπή μετά από σχετική αίτηση, δίνει στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να συναντηθούν, ώστε να μπορέσουν να αντιπαρατεθούν και ενδεχομένως να αντικρουσθούν τα προβαλλόμενα επιχειρήματα. Παρέχοντας την ευκαιρία αυτή η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της την ανάγκη να διαφυλαχθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών και τη διευκόλυνση των μερών. Τα μέρη δεν υποχρεούνται να λαμβάνουν μέρος στις συναντήσεις και η απουσία τους δεν συνεπάγεται δυσμενή αποτελέσματα.

7. α) Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει το Συμβούλιο να λαμβάνει μέτρα με συνοπτική διαδικασία.

β) Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση ή δεν παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα, τα θετικά ή αρνητικά πορίσματα είναι δυνατόν να εξαχθούν βάσει των διαθέσιμων στοιχείων.

8. Η έναρξη διαδικασίας σχετικά με τις αθέμιτες πρακτικές καθορισμού ναύλων δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει κώλυμα για τον εκτελωνισμό των εμπορευμάτων επί των οποίων εφαρμόζονται οι συγκεκριμένοι ναύλοι.

9. α) Η έρευνα περατώνεται είτε με τον τερματισμό της είτε με επιβολή μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11. Τούτο πραγματοποιείται κατ' αρχήν εντός ενός έτους από την έναρξη της διαδικασίας.

β) Η διαδικασία περατώνεται είτε με τερματισμό της έρευνας χωρίς επιβολή δασμών και χωρίς αποδοχή δεσμεύσεων είτε με τη λήξη ισχύος ή την κατάργηση τέτοιων δασμών, είτε όταν οι δεσμεύσεις παύσουν να ισχύουν, σύμφωνα με τα άρθρα 14 ή 15.

Άρθρο 8**Απόρρητο**

1. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.
2. α) Το Συμβούλιο, η Επιτροπή, τα κράτη μέλη και οι υπάλληλοί τους υποχρεούνται να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες που τους παρέχονται βάσει του παρόντος κανονισμού και για τις οποίες ζητείται εμπιστευτική μεταχείριση από τον πληροφοριοδότη, χωρίς ειδική άδεια από αυτόν.
β) Κάθε αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση αναφέρει το λόγο για τον οποίο η πληροφορία είναι εμπιστευτική και συνοδεύεται από περίληψη μη εμπιστευτικού χαρακτήρα ή από έκθεση των λόγων για τους οποίους η ανωτέρω πληροφορία δεν μπορεί να συνοψιστεί.
3. Κανονικά μία πληροφορία θεωρείται εμπιστευτική αν η αποκάλυψή της μπορεί να έχει ιδιαίτερα δυσμενείς συνέπειες για τον πληροφοριοδότη ή την πηγή της πληροφορίας.
4. Εντούτοις, αν αποδειχθεί ότι η αίτηση για εμπιστευτικότητα δεν είναι αιτιολογημένη και αν ο πληροφοριοδότης δεν είναι πρόθυμος ούτε να ανοικινώσει δημόσια τη συγκεκριμένη πληροφορία ούτε να επιτρέψει την αποκάλυψη της με γενικευμένη ή περιληπτική μορφή, η εν λόγω πληροφορία είναι δυνατόν να αγνοηθεί.

Η πληροφορία μπορεί επίσης να μη ληφθεί υπόψη όταν η αίτηση για εμπιστευτικότητα είναι αιτιολογημένη και ο πληροφοριοδότης δεν θέλει να υποβάλει μη εμπιστευτική περίληψη, μολονότι η πληροφορία μπορεί να συνοψισθεί.

5. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει την αποκάλυψη γενικής φύσης πληροφοριών από τις κοινοτικές αρχές, και ιδίως των λόγων επί των οποίων βασίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ή την αποκάλυψη των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων βασίζονται οι κοινοτικές αρχές στο βαθμό που χρειάζεται για την αιτιολόγηση των επιχειρημάτων ενώπιον Δικαστηρίου. Για να γίνει μια τέτοια αποκάλυψη θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το έννομο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών να μη γνωστοποιούνται τα επιχειρηματικά τους απόρρητα.

Άρθρο 9**Περάτωση των διαδικασιών όταν δεν είναι αναγκαία η λήψη προστατευτικών μέτρων**

1. Όταν μετά από διαβουλεύσεις αποδεικνύεται ότι δεν είναι αναγκαία η λήψη προστατευτικών μέτρων και δεν εγερθούν σχετικές αντιρρήσεις στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1, η διαδικασία περατώνεται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο έκθεση επί των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων, μαζί με

πρόταση για περάτωση της διαδικασίας. Η διαδικασία περατώνεται αν, εντός ενός μηνός, το Συμβούλιο, με ειδική πλειαψηφία, δεν αποφασίσει άλλως.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κυριότερα ενδιαφερόμενα μέρη και ανακοινώνει την περάτωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αναλύοντας τα βασικά της συμπεράσματα και δημοσιεύοντας περίληψη της αιτιολόγησής τους.

Άρθρο 10**Δεσμεύσεις**

1. Όταν, κατά τη διάρκεια της έρευνας, εκφράζεται πρόθεση ανάληψης δεσμεύσεων, τις οποίες η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις θεωρεί αποδεκτές, η έρευνα μπορεί να περατωθεί χωρίς την επιβολή διορθωτικών δασμών.

Εκτός από εξαιρετικές περιστάσεις, η πρόθεση για ανάληψη δεσμεύσεων δεν είναι δυνατό να εκφραστεί μετά από τη λήξη της προθεσμίας κατά την οποία μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4 στοιχείο γ) iii). Η περάτωση αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9 παράγραφος 1 οι δε πληροφορίες δίδονται και η ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2.

2. Ως δεσμεύσεις κατά την έννοια της παραγράφου 1, νοούνται εκείνες σύμφωνα με τις οποίες οι ναύλοι αναθεωρούνται σε βαθμό που να πείθουν την Επιτροπή ότι η αθέμιτη πρακτική καθορισμού ναύλων ή τα επιβλαβή της αποτελέσματα εκλείπουν.

3. Ανάληψη δεσμεύσεων μπορεί να προταθεί και από την Επιτροπή, αλλά το γεγονός ότι δεν υπάρχει προθυμία για την ανάληψή τους ή ότι δεν γίνεται αποδεκτή η σχετική πρόταση δεν επηρεάζει το αποτέλεσμα της διαδικασίας. Εντούτοις, η συνέχιση των αθέμιτων πρακτικών καθορισμού ναύλων είναι δυνατό να θεωρηθεί ένδειξη του ότι καθίσταται πιθανότερη η επέλευση της ζημίας.

4. Και αν ακόμη οι δεσμεύσεις γίνουν αποδεκτές, η έρευνα σχετικά με τη ζημία συμπληρώνεται αν το αποφασίσει η Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις, ή αν το ζητήσουν οι ενδιαφερόμενοι εφοπλιστές της Κοινότητας. Σ' αυτή την περίπτωση, αν η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει ζημία, η δέσμευση παύει αυτόματα να ισχύει. Εντούτοις, όταν η απόφαση για μη ύπαρξη απειλής ζημίας οφείλεται κυρίως στην ανάληψη μιας δέσμευσης, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει τη διατήρηση της δέσμευσης σε ισχύ.

5. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από κάθε μέρος, η ανάληψη δεσμεύσεων του οποίου έχει γίνει αποδεκτή, να παρέχει περιοδικώς πληροφορίες σχετικά με την τήρηση αυτών των δεσμεύσεων και να επιτρέψει τον έλεγχο των σχετικών στοιχείων. Η μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις αυτές ερμηνεύεται ως παραβίαση της δέσμευσης.

*Άρθρο 11***Διορθωτικοί δασμοί**

Όταν από έρευνα προκύπτει ότι υπάρχει αθέμιτη πρακτική καθορισμού ναύλων η οποία επιφέρει ζημία καθώς και ότι τα κοινοτικά συμφέροντα απαιτούν ανάληψη δράσης σε κοινοτικό επίπεδο, η Επιτροπή, μετά τις διαβουλεύσεις του άρθρου 6, προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή διορθωτικού δασμού. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία εντός προθεσμίας δύο μηνών.

Άρθρο 12

Κατά την απόφαση επί των διορθωτικών δασμών, το Συμβούλιο λαμβάνει επίσης δεόντως υπόψη τους προβληματισμούς της πολιτικής εξωτερικού εμπορίου καθώς και τα λιμενικά συμφέροντα και τους προβληματισμούς της ναυτιλιακής πολιτικής των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

*Άρθρο 13***Γενικές διατάξεις περί δασμών**

1. Οι διορθωτικοί δασμοί, επιβάλλονται στους ενεχομένους αλλοδαπούς εφοπλιστές με κανονισμό.
2. Ο κανονισμός αναφέρει ιδίως το ύψος και το είδος του επιβαλλόμενου δασμού, το μεταφερόμενο εμπόρευμα ή τα μεταφερόμενα εμπορεύματα, το όνομα και τη χώρα του ενεχόμενου αλλοδαπού εφοπλιστή και τις αιτίες που επέβαλαν τη θέσπιση αυτού του κανονισμού.
3. Το ύψος των δασμών δεν υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ του εφαρμοζόμενου ναύλου και του κανονικού ναύλου που αναφέρει το άρθρο 3 στοιχείο γ). Είναι κατώτερο από τη διαφορά αυτή, αν αυτό επαρκεί για την αποκατάσταση της ζημίας.
4. α) Οι δασμοί ούτε επιβάλλονται ούτε αυξάνονται αναδρομικά και εφαρμόζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων που φορτώνονται ή εκφορτώνονται σε κοινοτικό λιμένα μετά την επιβολή των δασμών.
β) Εντούτοις, αν το Συμβούλιο κρίνει ότι μια δέσμευση δεν τηρήθηκε, οι διορθωτικοί δασμοί μπορούν να επιβληθούν μετά από πρόταση της Επιτροπής, κατά τη μεταφορά εμπορευμάτων που φορτώθηκαν ή εκφορτώθηκαν σε κοινοτικό λιμένα σε διάστημα 90 ημερών πριν από την ημερομηνία επιβολής των δασμών αυτών, με την επιφύλαξη ότι σε περίπτωση που δεν τηρήθηκε ή αποσύρθηκε μια δέσμευση, η αναδρομική αυτή ισχύς δεν αφορά τις μεταφορές εμπορευμάτων που φορτώθηκαν ή εκφορτώθηκαν σε κοινοτικό λιμένα πριν από το χρόνο κατά τον οποίο η δέσμευση παραβιάστηκε ή αποσύρθηκε. Οι δασμοί μπορούν να υπολογισθούν βάσει των πραγματικών περιστατικών που διαπιστώθηκαν πριν από την απόδοχή της δέσμευσης.
5. Οι δασμοί εισπράττονται από τα κράτη μέλη με τη μορφή, στο ύψος και σύμφωνα με τα άλλα κριτήρια που καθορίστηκαν κατά την επιβολή τους και ανεξάρτητα από

τους δασμούς, τους φόρους και τις άλλες επιβαρύνσεις που συνήθως επιβάλλονται επί των εισαγωγών των μεταφερομένων εμπορευμάτων.

6. Η άδεια φόρτωσης ή εκφόρτωσης εμπορευμάτων σε κοινοτικό λιμένα εκδίδεται εφόσον παρέχεται εγγύηση ίση προς το ύψος των δασμών.

*Άρθρο 14***Αναθεώρηση**

1. Οι κανονισμοί που επιβάλλουν διορθωτικούς δασμούς και οι αποφάσεις για την αποδοχή δεσμεύσεων υπόκεινται, όταν χρειάζεται, σε ολική ή μερική αναθεώρηση. Η αναθεώρηση αυτή μπορεί να γίνει είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής. Αναθεώρηση γίνεται επίσης όταν το ζητήσει ένα ενδιαφερόμενο μέρος και υποβάλει αποδείξεις για το ότι οι συνθήκες μεταβλήθηκαν αρκετά, για να δικαιολογείται η ανάγκη αναθεώρησης, υπό τον όρο ότι έχει παρέλθει ένα τουλάχιστον έτος από την περάτωση της έρευνας. Οι εν λόγω αιτήσεις απευθύνονται στην Επιτροπή η οποία ενημερώνει σχετικά τα κράτη μέλη.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, προκύψει ότι δικαιολογείται η αναθεώρηση, η έρευνα αρχίζει εκ νέου σύμφωνα με το άρθρο 7, εάν το απαιτούν οι περιστάσεις. Η εν λόγω εκ νέου έναρξη δεν επηρεάζει αυτή καθαυτή τα επιβληθέντα μέτρα.

3. Όταν απαιτείται από την αναθεώρηση, ανεξάρτητα από το αν συνοδεύεται ή όχι από επανέναρξη της έρευνας, τα μέτρα τροποποιούνται, ανακαλούνται ή καταργούνται από το κοινοτικό όργανο που είναι αρμόδιο για τη θέσπισή τους.

Άρθρο 15

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι διορθωτικοί δασμοί και οι δεσμεύσεις παύουν να ισχύουν πέντε έτη μετά την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν σε ισχύ ή τροποποιήθηκαν για τελευταία φορά ή επικυρώθηκαν.

2. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις και τουλάχιστον ένα εξάμηνο πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου, δημοσιεύει κανονικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος του συγκεκριμένου μέτρου και ενημερώνει σχετικά τους εφοπλιστές της Κοινότητας για τους οποίους είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Η ανακοίνωση αυτή αναφέρει την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να εκθέσουν γραπτά τις απόψεις τους και μπορούν να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5.

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αποδείξει ότι η λήξη ισχύος του μέτρου θα προκαλούσε εκ νέου ή θα απειλούσε να προκαλέσει ζημία, η Επιτροπή προβαίνει σε αναθεώρηση του μέτρου. Το μέτρο παραμένει σε ισχύ εφόσον εκκρεμεί η έκβαση της εν λόγω αναθεώρησης.

Όταν βάσει του παρόντος άρθρου λήξει η ισχύς των διορθωτικών δασμών και των δεσμεύσεων, η Επιτροπή δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 16

Επιστροφή δασμών

1. Όταν ο ενδιαφερόμενος εφοπλιστής μπορεί να αποδείξει ότι ο δασμός που εισπράχθηκε υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ του ναύλου που ο ίδιος εφάρμοσε και του κανονικού ναύλου που αναφέρει το άρθρο 3 στοιχείο γ), το υπερβάλουν ποσό επιστρέφεται.

2.² Προκειμένου να ζητήσει την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 επιστροφή, ο ενδιαφερόμενος αλλοδαπός πλοιοκτήτης ή εφοπλιστής μπορεί να υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στον λιμένα του οποίου φορτώθηκαν ή εκφορτώθηκαν τα μεταφερθέντα εμπορεύματα και εντός τριών μηνών από την ημερομηνία καθορισμού από τις αρμόδιες αρχές των διορθωτικών δασμών που πρέπει να επιβληθούν.

Το κράτος μέλος παραπέμπει την αίτηση στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό, διατυπώνοντας ή μη τη γνώμη του για το παραδεκτό της.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και διατυπώνει τη γνώμη της επί του θέματος. Αν τα κράτη μέλη συμφωνούν με τη γνώμη που εκφράστηκε από την Επιτροπή ή δεν προβάλλουν αντιρρήσεις εντός ενός μηνός αφότου έλαβαν γνώση, η Επιτροπή μπορεί να λάβει απόφαση σύμφωνα με τη συγκεκριμένη γνώμη. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, αποφασίζει αν και σε ποια έκταση θα πρέπει να εγκριθεί η αίτηση.

Άρθρο 17

Τελικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει την εφαρμογή ειδικών κανόνων που περιλαμβάνονται σε συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1987.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. SHAW

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4058/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1986

για την ανάληψη συντονισμένων ενεργειών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ελεύθερη πρόσβαση στις υπερωκεάνειες μεταφορές φορτίων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

το σχέδιο κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι όλο και περισσότερες χώρες καταφεύγουν για την προστασία των εμπορικών τους στόλων με μονομερή νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα ή με διμερείς συμφωνίες με άλλες χώρες·

ότι ορισμένες χώρες, δυνάμει μέτρων που έχουν λάβει ή πρακτικών που έχουν επιβάλει, έχουν νοθεύσει την εφαρμογή της αρχής του θεμιτού και ελεύθερου ανταγωνισμού στις ναυτιλιακές γραμμές τους με ένα ή περισσότερα κράτη μέλη της Κοινότητας·

ότι, όσον αφορά τα πλοία τακτικών γραμμών, η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τον κώδικα συμπεριφοράς των ναυτιλιακών διασκέψεων (conférences) που άρχισε να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1983, παρέχει ορισμένα δικαιώματα σε ναυτιλιακές εταιρείες που είναι μέλη μιας διασκέψεως στα πλαίσια της οποίας λειτουργεί μια κοινοπραξία·

ότι όλο και περισσότερες τρίτες χώρες, που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης αυτής ή την έχουν υπογράψει, ερμηνεύουν τις διατάξεις της κατά τρόπο ώστε να υπερβαίνουν στην πράξη τα όρια των δικαιωμάτων που παραχωρούνται από τη σύμβαση στις εταιρείες τους, τόσο για τακτικές όσο και για μη τακτικές μεταφορές, εις βάρος των εταιρειών της Κοινότητας ή άλλων χωρών του ΟΟΣΑ, ανεξάρτητα από το αν αυτές είναι μέλη ναυτιλιακών διασκέψεων ή όχι·

ότι, όσον αφορά τη μεταφορά χύδην εμπορευμάτων, εκδηλώνεται ολοένα και περισσότερο η τάση των τρίτων χωρών να περιορίζουν την πρόσβαση στα χύδην φορτία, γεγονός που δημιουργεί σοβαρή απειλή για τους κανόνες ελεύθερου ανταγωνισμού που γενικά κυριαρχούν στις μεταφορές χύδην εμπορευμάτων· ότι τα κράτη μέλη επιβεβαιώνουν την προσήλωσή τους σε ένα καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού, που αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των μεταφορών υγρών και στερεών χύδην εμπορευμάτων και είναι πεπεισμένα ότι ο θεσμός του επιμερισμού των φορτίων στις μεταφορές αυτές θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στα εμπορικά συμφέροντα όλων των χωρών αυξάνοντας σημαντικά το κόστος μεταφοράς·

ότι ο περιορισμός της πρόσβασης στις μεταφορές χύδην φορτίων θα επηρέαζε δυσμενώς τους εμπορικούς στόλους των κρατών μελών και θα προκαλούσε σημαντική αύξηση του κόστους μεταφοράς τέτοιων φορτίων και, συνεπώς, θα είχε σοβαρή επίπτωση στα εμπορικά συμφέροντα της Κοινότητας·

ότι η Κοινότητα θα πρέπει να είναι σε θέση να προβλέπει συντονισμένη δράση των κρατών μελών σε περίπτωση που η ανταγωνιστική θέση των εμπορικών στόλων τους ή τα εμπορικά συμφέροντα των κρατών μελών επηρεάζονται δυσμενώς από την επιφύλαξη φορτίων υπέρ των ναυτιλιακών εταιρειών τρίτων χωρών ή σε περίπτωση που τούτο απαιτείται από διεθνή συμφωνία·

ότι η απόφαση 77/587/ΕΟΚ ⁽³⁾ προβλέπει, μεταξύ άλλων, διαβουλεύσεις σχετικά με τις διάφορες πλευρές των εξελίξεων που σημειώνονται στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών όσον αφορά τις θαλάσσιες μεταφορές·

ότι η απόφαση 83/573/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ προβλέπει, μεταξύ άλλων, τη συνεννόηση μεταξύ των κρατών μελών πριν από κάθε αντίμετρο που μελετούν να λάβουν έναντι τρίτων χωρών καθώς και τη δυνατότητα λήψης απόφασης για κοινή εφαρμογή από τα κράτη μέλη των κατάλληλων αντίμετρων που θα αποτελούν μέρος της εθνικής τους νομοθεσίας·

ότι κρίνεται αναγκαία η ανάπτυξη και βελτίωση των μηχανισμών που προβλέπονται από αυτές τις δύο αποφάσεις για να μπορούν τα κράτη μέλη να αναλαμβάνουν συντονισμένη δράση υπό ειδικές περιστάσεις μετά από αίτηση ενός ή περισσότερων κρατών μελών ή βάσει διεθνούς συμφωνίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η διαδικασία που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό εφαρμόζεται όταν ένα μέτρο που έχει λάβει τρίτη χώρα ή οι πράκτορές της περιορίζει ή απειλεί να περιορίσει την πρόσβαση ναυτιλιακών εταιρειών των κρατών μελών ή πλοίων νηολογημένων σε κράτος μέλος σύμφωνα με τη νομοθεσία του στις μεταφορές:

- τακτικών γραμμών που διέπονται από τον κώδικα, εκτός αν τα μέτρα αυτά λαμβάνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τον κώδικα συμπεριφοράς των ναυτιλιακών διασκέψεων (conférences),
- τακτικών γραμμών που δεν διέπονται από τον κώδικα,
- χύδην φορτίων και κάθε άλλου φορτίου των γραμμών που εκτελούνται από ελεύθερα φορτηγά πλοία,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 255 της 15. 10. 1986, σ. 169.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 344 της 31. 12. 1985, σ. 31.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 239 της 17. 9. 1977, σ. 23.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 332 της 28. 11. 1983, σ. 37.

- επιβατών,
- προσώπων ή εμπορευμάτων προς ή μεταξύ εγκαταστάσεων off shore.

Η διαδικασία αυτή ισχύει υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων της Κοινότητας και των κρατών μελών από το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του κανονισμού αυτού:

- ως «ναυτιλιακή εταιρεία εξυπηρετούσα τη διακίνηση εθνικού εμπορίου» (home-trader) νοείται η ναυτιλιακή εταιρεία τρίτης χώρας που πραγματοποιεί μεταφορές μεταξύ της χώρας της και ενός ή περισσότερων κρατών μελών,
- ως «ναυτιλιακή εταιρεία εξυπηρετούσα τη διακίνηση εμπορίου μεταξύ τρίτων χωρών», (cross-trader), νοείται η ναυτιλιακή εταιρεία τρίτης χώρας που πραγματοποιεί μεταφορές μεταξύ μιας άλλης τρίτης χώρας και ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

Άρθρο 3

Μπορούν να αναληφθούν συντονισμένες ενέργειες μετά από αίτηση κράτους μέλους.

Η αίτηση υποβάλλεται στην Επιτροπή, η οποία εντός τεσσάρων εβδομάδων υποβάλλει τις κατάλληλες συστάσεις ή προτάσεις στο Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τους όρους ψηφοφορίας που προβλέπονται στο άρθρο 84 παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορεί να λάβει απόφαση σχετικά με τις συντονισμένες ενέργειες που προβλέπονται στο άρθρο 4.

Αποφασίζοντας σχετικά με τις συντονισμένες ενέργειες, το Συμβούλιο λαμβάνει επίσης δεόντως υπόψη τους προβληματισμούς της εξωτερικής εμπορικής πολιτικής καθώς και τα λιμενικά συμφέροντα και τους προβληματισμούς της ναυτιλιακής πολιτικής των αντιστοιχών κρατών μελών.

Άρθρο 4

1. Οι συντονισμένες ενέργειες μπορούν να περιλαμβάνουν τα εξής:

- α) διπλωματικές παραστάσεις προς όλες τις ενεχόμενες τρίτες χώρες, κυρίως όταν τα μέτρα που έχουν λάβει οι χώρες αυτές απειλούν να περιορίσουν την πρόσβαση στις μεταφορές·
- β) αντίμετρα έναντι της ναυτιλιακής εταιρείας ή εταιρειών των οικείων τρίτων χωρών ή έναντι της ναυτιλιακής εταιρείας ή εταιρειών άλλων χωρών που ωφελούνται από τα μέτρα που έχουν λάβει οι αντίστοιχες χώρες, είτε ενεργούν ως «ναυτιλιακή εταιρεία εξυπηρετούσα τη διακίνηση εθνικού εμπορίου (home trader)» είτε ως «ναυτιλιακή εταιρεία εξυπηρετούσα τη διακίνηση εμπορίου μεταξύ τρίτων χωρών (cross-trader)» στις κοινοτικές μεταφορές.

Τα αντίμετρα αυτά μπορούν να συνίστανται χωριστά ή σε συνδυασμό:

- i) στην υποχρέωση να λαμβάνεται άδεια φόρτωσης, μεταφοράς ή εκφόρτωσης εμπορευμάτων: η άδεια αυτή μπορεί να υπόκειται σε όρους ή υποχρεώσεις,

- ii) στην επιβολή ποσόστωσης,
- iii) στην επιβολή φόρων ή δασμών.

2. Οι διπλωματικές παραστάσεις προηγούνται των αντιμέτρων.

Τα αντίμετρα αυτά δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των κρατών μελών της βάσει του διεθνούς δικαίου, λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα όλων των ενδιαφερομένων και δεν θα έχουν ως άμεσο ή έμμεσο αποτέλεσμα την εκτροπή του εμπορίου στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 5

1. Κατά τη λήψη ενός ή περισσότερων από τα αντίμετρα που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), το Συμβούλιο παρέχει, ανάλογα με την περίπτωση, ενδείξεις σχετικά με:

- α) τις περιστάσεις που προκάλεσαν την ανάγκη λήψης αντιμέτρων·
- β) τις μεταφορές ή τους λιμένες στους οποίους πρέπει να εφαρμοστεί το αντίμετρο·
- γ) τη σημαία ή τη ναυτιλιακή εταιρεία της τρίτης χώρας, της οποίας τα μέτρα για την επιφύλαξη μέρους φορτίων υπέρ συγκεκριμένων μεταφορέων περιορίζουν την ελεύθερη πρόσβαση στις μεταφορές φορτίων στη συγκεκριμένη ζώνη εκμετάλλευσης·
- δ) το μέγιστο όγκο (ποσοστό, βάρος σε τόνους, εμπορευματοκιβώτια) ή τη μέγιστη αξία του φορτίου που μπορεί να φορτωθεί ή να εκφορτωθεί σε λιμένες κρατών μελών·
- ε) το μέγιστο αριθμό διαδρομών από και προς τους λιμένες των κρατών μελών·
- στ) το ποσό ή το ποσοστό και τη βάση υπολογισμού των φόρων και δασμών που θα επιβάλλονται και τον τρόπο με τον οποίο θα εισπράττονται·
- ζ) τη διάρκεια εφαρμογής του αντιμέτρου.

2. Όταν τα αντίμετρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία ενός κράτους μέλους, λαμβάνονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου που αναφέρεται στο άρθρο 3 τρίτο εδάφιο, βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

1. Αν το Συμβούλιο δεν εγκρίνει εντός δύο μηνών την πρόταση για συντονισμένες ενέργειες, τα κράτη μέλη μπορούν, μονομερώς ή ομαδικά, να εφαρμόσουν εθνικά μέτρα, εφόσον χρειαστεί.

2. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν, όταν υπάρχει επείγουσα ανάγκη, να λάβουν μονομερώς ή ομαδικά τα απαραίτητα εθνικά μέτρα σε προσωρινή βάση, ακόμη και εντός της περιόδου των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα εθνικά μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου αυτού κοινοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 7

Κατά την περίοδο εφαρμογής του αντιμέτρου, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πραγματοποιούν μεταξύ τους διαβουλεύσεις κάθε τρεις μήνες ή νωρίτερα αν παρουσιαστεί ανάγκη, σύμφωνα με τη διαδικασία διαβούλευσης που ορίζεται στην απόφαση 77/587/ΕΟΚ, προκειμένου να εξετάσουν τα αποτελέσματα του ισχύοντος αντιμέτρου.

Άρθρο 8

Η διαδικασία που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό μπορεί να εφαρμοστεί όταν ενέργειες τρίτης χώρας ή πρακτόρων της περιορίζουν ή απειλούν να περιορίσουν την πρό-

σβαση των ναυτιλιακών εταιρειών άλλης χώρας του ΟΟΣΑ, εάν έχει συμφωνηθεί σε βάση αμοιβαιότητας, μεταξύ της χώρας αυτής και της Κοινότητας, να προβάλλεται συντονισμένη αντίσταση σε περίπτωση περιορισμού της πρόσβασης στις μεταφορές φορτίων.

Η χώρα αυτή μπορεί να ζητήσει την ανάληψη συντονισμένων ενεργειών και να συμμετάσχει σε τέτοιες συντονισμένες ενέργειες σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1987.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. SHAW

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 4059/86 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1986

σχετικά με τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης σε σχέδια έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο, στη σύνοδό του της 11ης Νοεμβρίου 1986, συμφώνησε με τους στόχους και τα κριτήρια που θα πρέπει να εφαρμοσθούν στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα·

ότι οι πιστώσεις που περιλήφθηκαν στον προϋπολογισμό του 1985 για την ενίσχυση των έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν σύμφωνα με τους εν λόγω στόχους και κριτήρια·

ότι πρέπει να καθοριστούν τα ανώτατα όρια για την κοινοτική οικονομική ενίσχυση των σχεδίων, στα πλαίσια του προγράμματος του 1985·

ότι πρέπει να προσδιορισθεί ο τρόπος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Στα πλαίσια των πιστώσεων που υπάρχουν από τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 1985 και με τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 2 και 3, η Κοινότητα χορηγεί οικονομική ενίσχυση σε σχέδια έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών τα οποία ανταποκρίνονται στους στόχους και τα κριτήρια που αναφέρονται στο παράρτημα.

2. Τα σχέδια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 απαριθμούνται κατωτέρω:

Άξονες διερχόμενης κυκλοφορίας

- Brenner—Bolzano: βελτίωση της σιδηροδρομικής γραμμής (Ιταλία)
- Οδική πρόσβαση στο Mont-Blanc: κατασκευή της σήραγγας τους Chavants (Γαλλία)

(1) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1986 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 1986 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

- Αυτοκινητόδρομος Aachen—Koeln: αύξηση της κυκλοφοριακής ικανότητας στην περιοχή της Κολωνίας (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)

- Οδός A 120 προς τους λιμένες της Ανατολικής Ακτής: κατασκευή παράκαμψης στο Braintree (Ηνωμένο Βασίλειο)

- Οδός Toulouse—Barcelone: διαρρύθμιση στην περιοχή Pensaguel—Le-Vernet (Γαλλία)

- Σιδηροδρομική γραμμή Bayonne—Hendaye: αύξηση της κυκλοφοριακής ικανότητας και της ασφάλειας (Γαλλία).

Έργα σε κύριους άξονες

- Ανάμεσα στην Ολλανδία και το Βέλγιο: έργα για τη συμπλήρωση του αυτοκινητόδρομου Bergen-Op-Zoom/Antwerpen (Ολλανδία και Βέλγιο)

- Στις προσβάσεις προς τα λιμάνια της Μάγχης και προς την προβλεπόμενη σήραγγα υπό τη Μάγνη: συμπλήρωση του αυτοκινητόδρομου M 20 μεταξύ Ashford και Maidstone (Ηνωμένο Βασίλειο)

- Στον άξονα διερχόμενης κυκλοφορίας μέσω Seeland από και προς τη Σουηδία: ηλεκτροδότηση και βελτιώσεις στη σιδηροδρομική γραμμή Ringsted—Rungsted (Δανία)

Έργα που συμβάλλουν στην καλύτερη ένταξη στην Κοινότητα περιοχών που βρίσκονται γεωγραφικά στην περιφέρειά της

- Στον κύριο οδικό άξονα μεταξύ της Πελοποννήσου και των συνόρων με τη Γιουγκοσλαβία:

- Οινόφυτα—Σχηματάρι (Ελλάδα)

- Ριτσώνα—Θήβα (Ελλάδα)

- Σολωμός—Νεμέα (Ελλάδα)

- Στην κύρια σιδηροδρομική γραμμή Αθηνών—Θεσσαλονίκης—Ειδομένης (σύνορα):

- Σφίγγα—Αλιάρτος (Ελλάδα)

- Τιθορέα—Δομοκός—Λάρισα (Ελλάδα)

- Θεσσαλονίκη—Ειδομένη (Ελλάδα)

- Στον κύριο οδικό άξονα Βορρά—Νότου στην Ιρλανδία:

- Παράκαμψη του Dunleer (Ιρλανδία)

- Στον κύριο άξονα διερχόμενης κυκλοφορίας της Ιβηρικής Χερσονήσου:

- Irun—Portugal οδικός άξονας N 620 (E 82): παράκαμψη της πόλης Tordesillas (Ισπανία)

- Porto—ισπανικά σύνορα οδικός άξονας IP 4 (E 801): Paredes—Peñafiel (Πορτογαλία).

Άλλα σχέδια

- Έργα σχετικά με την κατασκευή ενός κεκλιμένου επιπέδου φόρτωσης οχημάτων στο λιμάνι της Οστάνδης (Βέλγιο)

— Προκαταρκτικές μελέτες και έργα για το σχέδιο της βελτίωσης του άξονος Brenner ανάμεσα στην Ομοσπονδιακή Γερμανία και την Ιταλία μέσω Αυστρίας (Ιταλία).

Άρθρο 2

1. Η κοινοτική οικονομική ενίσχυση που χορηγείται βάσει του παρόντος κανονισμού στα επιλεγόμενα σύμφωνα μ' αυτόν σχέδια δεν μπορεί να υπερβαίνει το 25 % του συνολικού κόστους κάθε σχεδίου ή της φάσης του σχεδίου η οποία πρέπει να επωφεληθεί από την ενίσχυση. Μπορεί να αυξηθεί στο 50 % το πολύ, εάν διεξάγονται προπαρασκευαστικές μελέτες της κατασκευής.

2. Σε καμιά περίπτωση, οι συνεισφορές από όλες τις πηγές χρηματοδότησης που σχετίζονται με τον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν μπορούν να υπερβούν το 50 % του συνολικού κόστους ενός σχεδίου.

3. Είναι δυνατό να χορηγηθεί προκαταβολικά μέχρι 40 % της κοινοτικής ενίσχυσης, ώστε να επιταχυνθεί η εκτέλεση του σχεδίου.

4. Προκειμένου να χορηγηθεί η κοινοτική οικονομική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σε συμφωνία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και ανάλογα με τα ποσά που κρίνονται απαραίτητα.

Άρθρο 3

1. Σε περίπτωση που σχέδιο το οποίο έτυχε οικονομικής ενίσχυσης δεν εκτελεστεί όπως είχε προβλεφθεί ή εάν δεν πληρούνται οι προβλεπόμενοι όροι, η οικονομική ενίσχυση μπορεί να μειωθεί ή να καταργηθεί με απόφαση που εκδίδει η Επιτροπή.

Τα ποσά που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως επιστρέφονται στην Κοινότητα από το συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο, εντός

δώδεκα μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της εν λόγω απόφασης.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, καθώς και με την επιφύλαξη του άρθρου 206 στοιχείο α) της συνθήκης και των ελέγχων που διεξάγονται βάσει του άρθρου 209 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και υπάλληλοι της Επιτροπής ή άλλα πρόσωπα εξουσιοδοτημένα από την Επιτροπή για το σκοπό αυτό, πραγματοποιούν επιτόπου εξακριβώσεις ή έρευνες σχετικά με τα σχέδια για τα οποία χορηγείται οικονομική ενίσχυση. Η Επιτροπή καθορίζει τις προθεσμίες για την εκτέλεση των εξακριβώσεων και πληροφορεί προηγουμένως σχετικά το κράτος μέλος προκειμένου να της παράσχει κάθε απαραίτητη βοήθεια.

3. Με αυτές τις επιτόπου εξακριβώσεις ή έρευνες σχετικά με τις εργασίες που τυγχάνουν οικονομικής ενίσχυσης επιδιώκεται να διαπιστωθεί:

- α) κατά πόσον συμμορφώνονται οι διοικητικές πρακτικές με τους κοινοτικούς κανόνες·
- β) εάν υπάρχουν αποδεικτικά και εάν αυτά συμφωνούν με τα σχέδια για τα οποία χορηγείται οικονομική ενίσχυση·
- γ) υπό ποιές συνθήκες πραγματοποιούνται και ελέγχονται οι εργασίες·
- δ) η πιστότητα της εκτέλεσης των σχεδίων προς τους όρους παροχής της οικονομικής ενίσχυσης.

4. Η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει την καταβολή της οικονομικής συνδρομής σχετικά με μια εργασία, εάν κατά τον έλεγχο προκύψουν παρατυπίες ή σημαντική τροποποίηση της φύσης ή των όρων της εργασίας αυτής, χωρίς να έχει προηγηθεί έγκριση της Επιτροπής.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. SHAW

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ
ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

I. ΣΤΟΧΟΙ

Να συντονιστούν και να προωθηθούν σχέδια για έργα υποδομής που ενδιαφέρουν την Κοινότητα, προκειμένου να δημιουργηθεί μέσα στην Κοινότητα ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό δίκτυο μεταφορών, το οποίο θα έχει σχεδιαστεί σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες μεταφορών σε ευρωπαϊκό επίπεδο στις κύριες κοινοτικές συγκοινωνικές συνδέσεις. Η πολιτική των έργων υποδομής πρέπει να ενταχθεί στα πλαίσια της κοινής πολιτικής μεταφορών και των κοινών προσπαθειών για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της Κοινότητας.

Ανεξάρτητα από το αν αυτή η πολιτική θα περιλάβει λιμάνια και αεροδρόμια, στόχος της κοινοτικής δραστηριότητας θα πρέπει να είναι:

- η εξάλειψη των σημείων κυκλοφοριακής συμφόρησης,
- η στενότερη σύνδεση των περιοχών που γεωγραφικά είτε είναι μεσόγειες είτε βρίσκονται στην περιφέρεια της Κοινότητας,
- η μείωση του εγγενούς κόστους των διαμετακομιστικών μεταφορών σε συνεργασία με τα τυχόν ενδιαφερόμενα κράτη μέλη,
- η βελτίωση των συνδέσεων στις χερσαίες και θαλάσσιες διαδρομές,
- η διαμόρφωση συνδέσεων υψηλού επιπέδου εξυπηρέτησης μεταξύ των κύριων αστικών κέντρων, συμπεριλαμβανομένων και των σιδηροδρομικών συνδέσεων μεγάλης ταχύτητας.

II. ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Η εκτίμηση των προγραμμάτων έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών που πρέπει να επωφεληθούν από την κοινοτική ενίσχυση στα πλαίσια του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, ανεξάρτητα από τη συγκεκριμένη μορφή, θα πρέπει να βασίζεται στα ακόλουθα κριτήρια:

- α) στο ενδιαφέρον του σχεδίου για την Κοινότητα, το οποίο εκτιμάται ανάλογα με τη συμβολή του στους προαναφερόμενους γενικούς και επιχειρησιακούς στόχους. Μεταξύ των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι:
 - η σημασία των σημερινών ή δυνητικών διεθνών ενδοκοινοτικών μεταφορών,
 - η σημασία των συναλλαγών της Κοινότητας με τρίτες χώρες στο συγκεκριμένο άξονα,
 - ο βαθμός συμβολής του σχεδίου στην δημιουργία ενός ομογενούς και ισορροπημένου μέσα στα κοινοτικά πλαίσια δικτύου, προσαρμοζόμενου στις υπάρχουσες και μελλοντικές μεταφορικές ανάγκες.
- β) στην κοινωνικο-οικονομική αποδοτικότητα του σχεδίου.
- γ) στη συνοχή του σχεδίου με τις άλλες κοινοτικές δράσεις στα πλαίσια της κοινής πολιτικής των μεταφορών ή των άλλων πολιτικών της Κοινότητας, καθώς και με τις άλλες εθνικές δράσεις που χαρακτηρίζονται ως πρωταρχικής σημασίας στα εθνικά σχέδια και προγράμματα έργων υποδομής στον τομέα των μεταφορών.